

ناز شام کرد شده بود که در خود میز زاری آسپا زاد مم واوه بعد از یک دوکری سوار شد که هم از سرفاب گذشت و در گزک
 قزو داشت خواب کرد یعنی پیش از صبح هر گزک سوار شده از جای اجدا شدن راه قرا تو سن با همچنین کس تفريح مخون با غنی که در
 قرا تو ق ساخته بود من فترم خلید و شاه حسین بیک و دیگر مردم را برآه رست فرستاده شد که قاروقی سایی از برآئه توقف
 بجتند در راه نیکه بهرا قور سید یعنی فخریل نام تو اجی شاه بیک رغون خیر کامن را که فرسته ترا راجع نموده بکشند خبر شاه بیک
 را آوردند قرمان اینچنین بود که همچنان قشته خبر نیزه نماز پیشین بود که بکمال سید یعنی تا پرسن متعلق قد مرسی
 را نیز همچنان خبر واریت شد بعد از آن همچنان و کامران خبر را فتح تا بر پیش سوار شدن فرست لشاد سخن دشکاران تزویجه
 خود را بردارند در میان دروازه سخنرو دروازه اردک آمد و ملازمت کردن نماز دیگر قاسم بیک و قاضی شهر
 و ملازمانی که در کامل مامده بودند آمده ملازمت کردند و در جمیع نهاده ربع الاف خود را نماز دیگر مجلس شراب شد
 ای شاه حسین غلطت خاصه عنایت کرد مسح شنبه و کشتی در آمده صبوحی کرد یعنی فور بیک در این صحبت عود ملنیو خشت
 در آن وقت مائیب نبود من نماز پیشین از کشتی برآمده ماغنی را که میان کلکنده کو و طرح کرد و بودم سرکرده نماز دیگر بیان غفت
 آمده شراب خوردند از طرف سکنده از فضیل امده بارک آدم شب سه شنبه پیغمبر ما و دوست بیک که در راه تپ
 استند کردند بپو و بمحبت حق رفت بی تماش و سالش دید یعنی غشن و دست بیکات را بفرزگتی برده و پیش دروازه رو فند سلطان
 که اشتبه دوست بیک بیا چوانی خوب بود در امیری سه بنوزر فی سیکرد پیش از امیری وزیران بیکی کری و
 نزد سیکی بودن حسنه خوبها کار کردند اینجا در بیک فرنگی اند جان در رباط قاره وق در وقت شبخون آوردن بسطان
 احمد غنیل بوده پانزده کس ایستاده جان گنوجی او را زده کردند و در وقت شبخون ایشان کس تخته
 ایستاده بودند در آن وقت تک کسر ماند که با من چیهار باند از آن سکس سیکی دوست ناصد دیگر پیزرا قیمه کوکنی
 در بیک کریم و ادم سه پیش بیک کردند بودم غنیل با بیک کسر دیگر مقدار پیشکار خان پیشکار ایستاده بودند پیشیل
 در بروشده ام کیت پیرزاده از دم بیکت پیرزاده بیک دیگر سله و با قرقچی در حشت آنده ختم کیت پیرزاده کن گذر احشته
 اند حشتند غنیل بر سرمن شمشیر از آن عجب تریت که بر سرمن طافی در بلطف بود یکبار او بردند از شد اما برس
 سخن بیلند رخمشند همکیت فرید چهاره من هم کسر ماند ضرورت شد جلو کردند هم از من عقب تر دوست بیک
 بودند من کند شسته اور ایشان بیزده است دیگر در اخشی در وقت برآمدن یاراقی خیز که چهار سکیفتند اما دشمنش
 محکم و ایشان گنوجو کشش کردند وقت برآمدن اذ اخشی وزیران اند من بیشتر کس هم سه راه بود بعد از دوک
 دوست بیک را فرود آورند وزیران امیری بیهوده دوست بیک سوچیکت خان با سلطان نان آمده و تماشخانه
 احمد قاسم را قبل کردند بود آنها سازیکر و از میان آنها کند شسته در سخن و رآمده در قبل هم خوب باما خانه پا به
 کرد احمد قاسم یا هنچه بیک خوده شهر را پر تافته برآمد آنها هم از هاستکنداز میان خانان و سلطانان زیر کرد و خوب
 برآمد بعد از آن باز در وقت یاغی شدن شیر طغای و مرید و انجاعه در وقت سیکیز از غزنی باد و بعد کسر سه صید
 کسر المغار بخوده می باید این مغلان سیصد چهار صد کسر جوان خوب پیش را زده دوست بیکت از ندانند

در فوایی شرکه ایشان این پیش داشتند که نراخوب زیر گردید کس بسیاری افروز آمد که نزد بسیاری بود
 آورد و دستور می‌دهد: و سه کس دوست بیک از مردم و یک پیشبر سیده و پیشیل را آمده در پراله هم دوست
 بیک استاده باشند تا راز برگرداند و پراله فتح شد بعد از قوت دوست بیک و لایت او را برادر خرد او بیرون نهاد
 خنایت گردید و زخمی شدند ماه ربيع الآخر از قلعه بچشم باقی بودند شد و زده شدند و از دهم ماه و ختر کلان
 سلطان خسین بیزرا او سلطان بیک را در این وقت دخوازه بودند ایشان خود بودند بسیار شش سلطان
 پیشیل سلطان و ختر سلطان نمی‌بینند اگر قوت بودند بکمال آمدند برای شستن ایشان باع غلوت تعقین شد بعد از فرود
 آمدن و ران باع من هسته ایشان را دیدند می‌خواهند کلان بودند از جهت تعقیم و احترام ایشان زافوز و می‌بینند
 هم زافوز و می‌بعد از آن روان شده دریافت شد بعد از آن دایم این قاعده را مرعی می‌سیند و زخمی شدند و زخمی شدند
 سپد همراه با پایش خواهند نکرد که خیلی مت بودند بودند بکنند او عیغونه و از میبد برآورده خانه اتفاق افتاد
 روزه شنبه نوزدهم ماه نیمروز بیرون خواهند بیاران سوار شدم این روزه بودند می‌پسندند علی و بعضی هم انجصب
 گردند که روزه شنبه دشوار و زده این خرمی بیت بیهوده ای آمد و در خانه قاعده ای خرمی از فرود آمده شدند ایشان ایشان
 شد قاضی بیرون ساختند که در غایه می‌باشند نمی‌گذرند شده باشند حاکم شدند با وجود آنکه مجلس جهیان شده بودند
 اشرضاخی خاطر قاضی شراب خوردن بر طرف شدند روز بیرون خرمی بیت و سخنی ماه و دکوه که باع طرح کردند ام زینی کاد او کرد صفر
 فرمودند شدند که پیاز ندر روز بعد از بالایی پل پر جاله شدند در وقت رسیدن رو بر و خانه صیادان و بیک نامه خانه را
 گرفته بودند آورند پیش از این دیکت دیده نشده بودند غریب همیانی داشتند شرح اورده که نمودند حیوانات میبد و تان
 خواهد آمد روز شنبه بیت و سوم ماه بالایی آن کرد صفره نهال چنار و نهال نیل نشاند شدند نماز پیشین صحبت شراب
 شد سحر آن بر بالایی همین کرد صفره تو صبوری کردند بعد از خواجه حسن سوار شده بکمال متوجه شدند بیرون حسن دزدان
 کله مستی رسیده خواب کردند از خواجه حسن سوار شده بیهیم شب بکار باع آمدند شدند از خواجه حسن در حالت مستی عبدالله
 با جامه و خلعت خود را آبلند احتت چون پیکاه شد نیایدند بودند تو اشتند مشب در پل قلعه خواجه بودند
 آن از پیه اعتدالی روزگذشتند شده تا پیه آمدند من کفتند که فی احوال آن نوع تو پیش شودیانه باری
 فی احوال اینچنان تو بیکن که غیر صحبت ماد جایی و یک شراب بخوری کنند ما هی اینقاحده را مرعید است بیک تو اشتند
 بخاید اشتند و زده شنبه بیت و سخنی ماه میبد و بیک دیکه در بیهیه و آن ولایت با رسیده صلح لی آشتند و طور کذا
 شده بود آمد سخنی صلح و اصلاح کوشش نیشداخته ماراد چن ماراد نظر سر نیا وردو در کوشش نخسته بیهوده کشتن
 افغانان و میبد و سنتانی بیار جمع می‌وشه برس میبد و بیک دیکه به بیهیه و آن شدند فرود می‌شدند هم بطرف افغانان
 بیک شنبه میبد و بیک دیکه به بیهیه نتو اشتند ایشان و بخوشاب آمدند از ایشان ولایت دنیکوت کذشتند به نیلاه
 آمدند بکمال آن مدوی میبد و پسر بکتو و چند میبد و لی دیکه که از بیهیه بند کرد آورده شدند بودند میبد ایشان را بیکان چیزی
 قطع کردند و نیکند و از اسپان و خلعتها انعام کرد و هضرت داده شدند روزگذشتند نوزدهم ماه دوین من حرات

ظاهرا شد و فضل داشت و در آن ایام کما هی دور و زد رسان کا هی تقدیر فرد رسان کا هی مور هر چهار کو دنی مانع
 نشد و بکند نشد بعد از ده دوازده روز ملا خواجہ کاشا رب منزوح را باز کس داد و یک دو مرتبه خود روز می خورد
 پاتر و هم جمادی الادا خواجه محمد علی از خوست آمد کیم هبپ زین داری پیش کرد از بای سندق زر هم آور و محمد
 شریف سخن و بیزرا مای خوست هم با خواجه محمد علی هبپ سر آمد و مازست کرد و نه صبح آن روز دو شنبه ملکه زنگنه کاشن
 آمد و از ولایت اندیجان بکاشن گرفته بکمال مده است روز دو شنبه بیست و سیوم ماد ملک شاه منصوب یوسف زن
 بازیچ شش کلانتران یوسف زنی از سوا آمد و مازست کرد و روز دو شنبه غرة جمادی الاحرار افغانستان بیو فرزانی
 آلمه سرمه ای شاه منصوب آمد و بوند خلعت پوشانیده شد شاه منصوب جاس خانش بکمکه بیکر کجا مده قلاش کپک داده
 شترکس دیگر چاچی خانش پوشانیده حضرت داده شد اشخان مفترست که ازالوه با بولایت سواد و حلخنه
 و جمیع رعایا را از سیان خود برآورد و بجز افغانستان که در بحور دسواد میکارند شش هزار خوارسالی بدیوان فروند آرند
 روز چهار سنت سوم ماه جلاب خورده روز دو شنبه هشتم ماه از برای و خشکان خایفها پیش گمند و پسر خود فاسم بیک
 آمد شبار شاهنخی داد بیک هبپ زین داری هم کمک شد روز دو شنبه شاه حسین بیک حضرت شراب طلبیده لعنتی
 امرای را با محمد علی نزد بکیان سنجان خود بر دوینس علی و کدامی طغایی پیش سن بوند سر بنو زان شراب پرسینه
 سیکردم کفت که بیچ کاه اخنان نشده که من بیاران شسته جمعی خوابار تکاب بکتند من صحیح و سلامت ایستاده بیچها عده
 خود راست شراب بکتند بیا بید سپیش من بخوبی دیزمانی نفرم کرد و چکونه بون جشت دا ط و ایش بشیاران و سنا زرا
 و اشته شود بجانش شرق و غرب صورت خانه که در دروازه چار باغ آمد حشته شده بود کیت خانه سفید خرد می را
 بپاکرده بود که ای آشخانی شیخی اینجا محل بشه بعد از آن عنایت سخت که بکیم بکمده چن مرتبه از محلین طرقی بسطه
 قدر و دشک که اخراج کردند آخر مثلا مین اشده مسخرک و محل براه یافت تزویی محمد مچاق و ملایی کت بدار راهم طلبیده
 بشاه حسین و اهل محل بخانه او این ریاعی را بدیکه کفته فرستاده شد رهایی احباب که بزید اکان آن خوش
 طور بود بوق ابیه دی الابز بسید از کاوی و سیتو بخدا آن جمداد کردن صورت جمیعت توکل شکر تو جمیع عجیب خوار مارس قدر
 یعنی احباب که در بزم ایشان نکلت این جسن بست کیم اراده سنتویی و محلین ایشان نیست و ران جمیع اکر حضور و
 جمیعت هست صد کشکار این جمیع هم عجیب و غیبند از دست ابراهیم چیره فرستاده شد تزویک بیان این دو
 نکاز اهل این محلین نیست که شه پریان شدند و در دست این عجیب و غیب شنخست ردان بر روانه میکشم هنوز پیش
 از این شراب منزوح شورده شده بود و بیان انجمنه فایده نکرد ای اخور و لذت داده و در آخر ایام نقا هست
 طرف غرب و چوب بالای آب رحمت وزیر و جنت سیمی محلین شنیکت اد شراب منزوح خور دیگر روز جمیع دوازده هم
 احمد بیک و سلطان محمد و ولدی که در بحور گفت که از آشته شده بود آمدن در روز چهار سنت بیهوده راه
 شنگری بردی بعضی جوانان و امر اصحابت سید اوسن هم و ران صحبت رفت شراب خور دم نماید و خفتن که
 از آشخانه خاسته آده و رخانه سفید کلان هم خود و مشد روز چهار سنت بیهوده راه پیش ملکه خود خواند

فقه سقی نعیر شد و فر شنبه سلح از پیش شاد شجاع ارغون ابوسلکم کو کنایه با میچی کرد که بیک تجاعی هیکش آ در رو
 همین روز یوسف علی رکابدار و حوض بن غنی چنارشا مسیکرد و دست از زده صندوق بست خلعت و هب نزین وارانع
 شد روز چهار سپتامبر ماه حب بخواه شاه حسین رفت و شراب خوردم اکثر مراد ترکیان بودند روز شنبه یازدهم ماه
 مهر بود رسیان نماز دیگر و نماز شام بالای بام کلان کوثر خانه برآمده شراب خورد شد بکاره ترک چندی سوار از طرف
 ده افغانان مدرسه امداد آمد و بطرف سه هر فرستند تحقیق کرد و شده در رویش محمد ساربان بود که از پیش میرزا غانی میچی
 کردی مکنی مدار بالای بام طلبیده کفت شد که توره و ثوقدا میچی کرد و راکن از اولی تکن نه بیادر پیش محمد آمد
 آنار میق پیشکش شدید و صحبت نشست و آن یا میاید بود شخورد تا نهایت سنتی اینجا خورد و شد صبح آن در
 وقت نشستن در دیوان بر سرمه و قاعده آمد پیشکشها که میرزا خان فرستاده بود کشیده سالکز شهزاده رضای تو
 و وحده و عیسید بیاری تمام هر دم از طرف دا ایماقان را و جانده بکمال در ده شده بود کابل تناک چالیت
 بخل و هم فهم ایماق داتاک فراخخت نیشلاق پیلاق نمید همدم صحرانشین را کرد ایشان که امشتة شود
 هرگز نمیسر کل میخواهند کرد بقاهم کیک خدمت کرد از جهت کندشن با مظروف قنبر و بغلان رخصت سخن
 در رسیان اند اختند فاسمه کیک سبالغه بیاری کرد آخر ایماقان را بجهت کندشن بطریق قند بغلان حضرت
 گرفت برادران کلان عازم خیریه تبار سه قنامه بودند همیں آیام بیرون قند حضرت داده بولاد سلطان
 دیوان خود را فرستاده بپشت دیوان این قطعه را نوشته ترکی آشیل سرو نیات سرتیغ کر تناکت ای دبا به
 پرکیل تو هجرت سه دین ما کوکیکا بد رضم میامان ساغنهای دی بارنی یار میید پسانعا می خدا ای بی پولا و
 کوکلیکا همیشی خرمد آن سرو ای صبا اکر برسی یاد بدی ای اذاین شه ہجران ش حکم دی بار رایا دیگر میدهست
 که اند از دخادر حکم اور دل پول او شر فر جمیع سفر بسی از پیش شاه فری کوکلیکا ش محمد زمان میرزا تصدق و هب پی
 پیشکش آورده طازه است کرد همین روز بایمی شاه بیک ابوسلکم کو کلت اش خلعت پوشانید اقام کرد حضرت داده شده
 بخواجه محمد علی دی سنکری مرسی هم بولایت ایشان خوست و اند آب باشد هم امر و ز حضرت داده شد روحیت
 بیست و سوم ماه محمد علی خیکنات را که در نواحی کچیه کوٹ و فاریوق کندشن آنولایت را در عهید او که دسته
 بود پیزرا مبوی فارلوق شاه حسین دیگر کسا نی هم میسر او بود همین روز ملا علینیان که برقنار جهت آوردن
 کوچ خود رفت و داده طازه متضرر و دندروز چهار سپتامبر بیت و هم حب بخافت این
 پیورند کار و اینیان آسینه دو زنده از اینها متضرر و دندروز چهار سپتامبر خود را شد و راشیا سوار شد هم
 افغانان سوار کرد و بشد دنواحی تناکت و عجیان فرود آمده آتش خورد و نماز پیشین کندشن آنچه سوار شد هم
 شب آزاده کم کرد و سطوف شرق و جنوب با میجان شخنه در رسیان پیشکشها و شکار کرد و آن بسیار بسیار کشیده شد
 بعد از میانی برآمد آمدیم از کوتل عجیش تریه کندشن طوف کرد نیاز در و با فرش لیق وقت فر من مسیدان برآمده عاقوون
 درستاده کیک جا عاز شکر طوف کو که کیمس که طوف شرق و جنوب کرد نیزهت جانیون درستند از عقب آن جانیوی

خسرو پیرزاده اقلی و سید علی و سید لاران ایشان از مردم دست رهسته شدند و میامی بیاری از نکره طرف
 شرق کرد و پسر بالای رویه جنگل کارهای باقیون فرستند از عقبتیه جای قبور خی سید قاسم ایشان آقا و پیر شاه قوچین و قیام
 پنهان و پیکن قملق قدیم میان ایشان فرستاده شد چون پشتی از مردم شکر بالارویه جنگل کارهای بودند
 بعد از کند راندن ایشان من هم غصب بهم روان شدم بالارویه این جنگل کارهای دو روز بودند مردمی که سطوف بالا رویه
 جنگل کارهای بودند اس سیمان ایشان اند شده آنقدر پیش یک دو ران گفت بدست مردم نیفت اچیل و پیغم افغانی در صحر
 نایان مشونه ایچنگار از عقبتیه فسته بودند سطوف آنها متوجه شده کسی نمیدانیدند من تیزتر روان شده قدر میان میان
 میان حسن پیریه بوجیساب تھا هیپ نه جنسته در سیان افغانیان در آمد و در وقت آن اختن شمشیریه او را به تیر
 زده میان ندازند بجود برخاستن در پایی او شمشیر زده میان اند از نزد سطوف کاره پاره کردند ماین
 امر از پسر ایشان که نیز شد چون این جبر آمد که ای طغافی و پایینه محمد قیلان و ابو الحسن قورجی و موسی الحسن
 و جوانان خوب را هیلو زیر پیشتر فرستاده خود هم تیز روان شدم از همه پیشتر سه من ایچنگار کیت فنان را به تجزیه
 سراور بریده آور و ابو الحسن قورجی بمنیه بو خوب رفته پیش راه افغانان را که فسته و هیپ نه اختن کیت افغان را
 بشمشیر ایداخته سراور بریده آور و خود ستر سه خدم و اپیش کیت زخم رسیده بود پایینه محمد قیلان هم خوب رفت
 کیت افغان را بشمشیر زده کر فسته سر شش را آورد و اکر چه خوبیهای ابو الحسن پیشتر این معلوم شد
 بو داماد این پیشتر کار خود را بیشتر جلوه دادن چهل نچاد افغانیان تمام ایشان نیز شمشیر فسته پاره شدند
 بعد اکر شته شدن این افغانیان و کیت خود را از فارسی فرد آمد و فرموده شد که از سر زمی این افغانان کلا مناره پر پا
 کردند و در فسته کیکه برآه می آمد سیم امرانی که چهیں بودند آند بشمشیر فسته که اینقدر کیکه بودند
 افغان پیاو در زمین سیدانی ایچنین جوانی را کیله ازه ایشانای از تو ره و تو قه فرد آور فده از پر کنده لایت شما را چه که ده
 رشیحه ای شما را از اتر اشیده در تهره شمیزیه بکر و تامه کسر ایچنین جوانی را با ایچنین غلیم خرازد و را ایچنین زمین سیدان
 دست بجهنمداند و دیده پایسته مزای او شود مردم کیکی طرف کر ماس فسته بودند با ایشانی بوقت رسانید
 شمشیر خوب بخوبی طشد ایشانه تیر خود را پر کرده این اتفاق نزد ایداخته است صبح کوچ مزوده سطوف کابل تهجه
 شد سیم خجود بخیش و عسب لد العزیز میراخور و میراخور و بکاره ایشان کیم شد که در چشیده ترا ایشانه عزفا ولی بچیزند خود باعیض
 کسی برادر میدان رستم که راد نا دیده بود فستم میدان رستم در سیان لو تهستان واقع شده نزد کیت برگو همی خیلی
 بصفه جانی نیست در سیان دو کوه جنگل کارهای کشاوره ایشانه طرف جنوبی او در اینه پیشه هشیخه خور دی اذناهه طلاق کل
 در غتها سه هم دا در راهی که از طرف کرد نیز برآمد باین میدان رستم می آید هشیخه هست و خنچه ایشان همینه
 هست ایها در خسای خردند که جنگت هسته هست اما پایان این در غتها بسیار سرمه خور کیت او لائکی هست
 خیلی بصفه جنگل کارهایی است بجهه که طوف جنوب میدان رستم هست برآمده شد کو مهستان کر ماس و کو مهستان
 بجهش زیر پا مسینهای در طوف آلا ایست با لد برشکال شیود اصل آب نیماز نهادن میشین چه مولی آمده فرو داده

شد صباح آن در نوامی و د محمد آقا فرواد آمده بمحجوب استحکم کرد و دار وی های را در آب نهشت که پادشاهی کرد فتنه شد
 روز بیکنین سوم شعبان بحال آدمیم و ز شش شنبه خمینه از درویش محمد فضیل و نوکران عذر کرد فتن نیلا ب ریسیه
 معرفیت نهائی که کوتاهی کرد و بودند تحقیق مخدود از تقدیر و تقدیر ایشان فرد آورده مسند نهاد پیشین در زیر چنان مخلب
 شراب شد با اتفاق مغلول خلعت انعام شد روز جمعه هشتم ماه کلت که پیش میرزا خان رفتہ بود آمده روز پیشنهاد رفاین
 کوه خواجه سیاران بیاران سوار شد بین ناخفتن در باغات خود فرد آورده مسند صباح آن با تالف آمده فرد
 آدمیم آنزو ز محجوب خورد و شد روز شنبه و با تالف صحبت شراب شد صباح آن از استالف سوار شده از سیان نجد
 در کله سرمه ده و قنیک نزدیک سخن خواجه سیاران رسیده بود که کیم مارکلان که ضنم است او بر این بعدی و در ازی
 او بر این بعد آدمی بود و باشد کشته شد از امروز این مارکلان کیم مار با پیشی برآمد طاهره در همان نزدیکی کرد
 بوده است جمیع عضای او درست بود این مارکلان از آن اندک که کوتاه تر بوده است از امروز آن مارکلان
 موش کلانی برآمد اینهم درست بود و بیچ جای او حل شده بود سخن خواجه سیاران آمده محابی شراب شد از کم
 سخنگی کیم نقطع ربان را ای انتظرت به طیار فرامین نوشته فتاوی شد که شکر سوار مشو و طیار مقرر شد اهتمام
 منوده خود را رسانید صباح آن سوار شده بمحجوب خورد و شد در جاده سراه شدن آب بران بدستور آن
 روزه ارمی هایی آنچه نهاده بسیار کرد شد میر شاه بیکت هپ و آش نشید از آنجا سوار شده بکجنه با فتنه شد بعد
 از نهاد شام صحبت شراب شد در این صحبت مادر ویش محمد ساربان میود اکر په جوان بود و سیاری بود اما شرط
 از تجانب نیک و قایل بود و متلق خواجه کوکلتاش مدت مید بود که سپاکبری را ترک نمود و دریش شده بود و عمر
 سیاری هم داشت در لیش او هم سفید شده بود و همیش دصحبیها حرف شراب بود من بدرویش محمد کفرنام که شرم از
 ریش سفید خواجه نمیکنی در رویش پیرو سفید ریش همیش شراب بخورد و تو سپاهی و جوان و سیاره ریش و هرگز
 نیخور حیا چه معنی دارد چون در واب و طریقت من آنچنان بود که بکی که نیخور داده است د تخلیف شراب بکنم
 بجهین سقدار نیل کذشت و تخلیف شراب کرد شد و صباح آنزو صبوحی کرد و شد و چهار شسته از کلبها سوار
 شده در دیه میوه خاتون فرد آمده بیانات جنم زکر رفتہ فرد آمده شد و بعد از نهاد پیشین صحبت شراب شد
 و صباح از اینجا سوار شده فرا خواجه خان سعید را طواف کرد و آمداز جیبه تور غایی در جاله در آمدیم و دروضع همراه
 شدن آب پیچیده جاله برآمد . بستک خورد و غرق شدن کرد و رسیدن جاله بکوه روح دم و تنکه می اتالی و میر
 محمد جاله بان در آب مقادم روح دم و تنکه کردی فلی را بشو سینهای تا کم کشیده جاله برآورده هنینی پیاله و فاشن
 و دایر و در آب رفت از اینجا کند شسته در وقت رسیدن جاییکه در روی سنکت بریده است جاله در میان آب
 منید اشم بشاخ یا منیخی که در میان فرمی برند خورد باری شاه حسین شاه بیک پاشت رفت میرزا اقلی کوکند آش
 را کرد فتنه افتاد در رویش ساربان هم در آب افتاده میرزا فتل طوری در وقت افتادن کار و خرمنه بیدن که درست
 او بود در بور بای جاله حنل آنده افتاده میرزا فتل سچاله نیاده با جامه و سروپای خود در آب شنا کرد و برآمد

هر شب در غذاه جالابا نان ماند یعنی عجینه پایام بفت نمکی که پایه داشت بود در ویش محمد پیش کرد
 روز جمعه از کنار آب سوار شد یعنی در کوه بارگیت پایان ترور و امنه کو فرو داده بودست خود سواک بسیار قائم نمایند
 پیشین در سیول قتلخ خواجه در موضع لعائی فرو داده قتلخ خواجه با حضر حاضر کر تناول کرد سوار شده بحال آمده شد و زوکشنه
 بیست و پنجم ماه بدر ویشان و ساربان خلعت خاصه و همپر زین وارع نایت فرموده شد که نمکی زانوز و چهار سنج
 ماه بود که مسی خود را تراشیده بودم روز چهار شنبه بیست و هفتم ماه مسی خود را تراشیدم این روز صحبت شاهزاده
 روز جمعه بیست و هشم می خورد را فرموده شد که پاتکه کری هسته ای زانوز و بزار شاهینی ساجیت داد آور روز چهار شنبه
 پنجم ماه رمضان از پیش توکات کوکت شش بلاس چکنی نامه نوشته عرضه شد در آن روز جبار شنبه مشتریه
 نواحی آمده بود توکات برآمد و چنگ کرد پری کرد پیش از این روزه شنبه مشتریه سخا نه قاسم
 پیک رفته روزه و اکرم یعنی کیت پیش زین و از پیشکش کرد صباح آن روزه خلیفه روزه و اکرم داشت این روزه
 خیر علی و جان خیر را که صحبت مصلحت شکر طلبید شد از ولایت خود آمدند روز چهار شنبه دوازدهم ماه سلطان
 علی پیز اطفاعی کامرانیه در سالکه نشسته از خوست بکمال فتحم بکاش غرفه بود چنانچه نمکور شد آدره زنخشنی پیش و هم
 بجهت رفع و وفع یوسف ای غرم خبرم کرد سوار شده در او لائجی که از رو یعقوب سطوف کامل است فرو داده شد
 در وقت سوار شدن با اخوان او ختابی پی را بطرق بدی کشید و حشتمدم بحکمتی در روی او زدم ایخت نهضت
 از پیغام نکت داد آنوقت خیابی در سخن داد و قتی که آمده در نزل فرو داده بسیار شویش و او چند محل خیلی محنت کشید یعنی
 حظ نمیتوانست نزد خونبک شد و همین نزل قتلخ قدم نام کوکت شش خانم من و ولت سلطان خانم از کاشفر
 از پیش خانم خط و خبر آورده بمن روز کلان ایان و لهزک فرمان و مسی آمده با پیشکشها لازست کردند روز چهارشنبه شاهزاده
 ماقوچ بیکله مده روز چهار شنبه نوزدهم کوچ منودا ز آنجا کذسته ده جانکه دا بهم فردیم آیدیم در کنار ردهم
 بجا فرو داده است چون جیش کامبر و عوری ای و لایاتی که تعلق بقوع بیکت داشت بجهت نعایت بودن افزایش
 بیکت را از این شکر معاف داشت از همین نزل سندیم که خود بسته بودم و عصما بست کرد و بلامیش حضرت داده شد
 روز جمعه بیست و سیم ماه در بادام هم پیشنهاد فرو داده بیم صباح آن در یکاب فرو داده شد خود رفتة قا و را پیر کرد و هم
 در همین نزل از حوب عسل یافته شد کوچ بر کوچ متوجه شد پیر روز چهار شنبه بیست و ششم ماه در رایخ فا فرد
 آیدیم روز چهار شنبه در رایخ بودیم روز جمعه کوچ منوده از سلطان پیور کذسته فرو داده شد امر وزارت شاه چیزین از و لایت
 نخود آمده بود مسی خان و کلانتران و لهزک با دله زکان هم امر روز آمدند بساد پیغمبه وفع یوسف زنی نظر بست کرد و شد
 بود کلان و لهزک بعرض رسانیدند که در هشت غر اوس ایسا بست خله بهم بسیار یافته میشود بهش غر معنی کردند
 شورت کردند چنین با اینجا قرار داده شد که چون در هشت غر غل بسیار بود اتفاقا نان آن نواحی را خست
 اتفاقا نیز نهاده پرساده بست کرد از آن غله با ذخیره افزایش شاه جیشین پلاکت جماعت خوانان آنچه کناده
 شود از جهت این مصلحت شاه بسیرن را پانزده روز حضرت داده شد که بولا بست خود رفتیم رایغ خود کرد و بسیار

صباح آن کوچ نمود بجوب شاهی آمده فرود آمد تم منکری پردمی سلطان محمد و ولد ای از عقبه را هم بورت آمده بمه
 شدند مگنوه هم ز قدر زامروز امروز روز تجذیب سلطنه اه ارجوی شاهی کوچ نمود رفرنق ارل ق فرود آمده است من با چند محض عص
 و رجاله امهم ملال عصید و راپن متزل دیده شد از دره لو جپنداد لاغع شراب به رو بوده بعد از نماز شام مجلس شراب
 شد اهل مجلس و محب خواجی بیکت خواجه محمد علی که باشد شاهزاده حسین بیکت سلطان محمد و ولد ای و در لشیر بجه
 ساربان در رویش مخدنا بدل از خردی باز شرط من آنچنان بود که بر که سث اباب تخر و تخلیف په کنجنم دایم و صحت داشته
 محمد بوده سچ فوج تخلیف کرد و سینه خواجه محمد علی بطور شش شراب بخوارانید صباح دو شنبه و ز عصید کوچ نمود بزم زده
 بجهت وفع خمار سجن خورد و شد و سجنون کری خبطل آ و در رویش محمد تخت نظر نهاد په کفتم آرمه مند و مستان
 است یک کرج بر پیده دادم پر غبت و ندان ز داشت لمحی در داشن بود پر بالای بسته بی کرم پیشنه فرود آمده بجهت
 کشیده بیش که لشکر خان که چند محل و رجاعی بوده آمده است دیگپاره سجنون بخیش کرد مجاز است نمود در پده سرفه و ایام
 نماز و سچ باعینه محض عصی و رجاله در آمده تا بکت کر و پایان آمده است صباح آنچنان کوچ نمود در پایان کوتل حسین
 فرود آمده سند هم امروز سلطان بازیه یار میاب براه پایان که سشته عبارای افته از عقبه آمده عرض کرد که افغانان
 آفریقی بآپه و مال خود در ماره لشته اند شالی بیار کاشته اند شای ای هم سیده تامن زیر پا هست چون غربیت هشت
 افغانان پیسفندی بمشت نظر ده شده بود پرواای اینها کردند شاهزاده شیخ پیش در متزل خواجه محمد علی مجلس شراب شد
 و در بین مجلس از دست سلطان تیرای کیفیت آدن این طرف را مشروح بچوچ پیش خواجه کلان فرستاده شد در حاشیه
 فران این بیت ف ششم بیت صباح بیلهف بکوآن غزال عنارا بود که سر بجود و بیان قود او ده ما را با
 از اسنجا کوچ بید و از تویل و نکلی جبر کند شسته و علی مجلس فرود آمده شد از اسنجا نماز پیش سوار شده از په مال جدا شد
 و دو پا شده بود که در کن آب کنیل آمده اند کی خواب کردیم سحر کاه که در یافته آب گذشتند از قر اول خبر آمد که
 افغانان خبر را یافته که سخنی اند رفتار آب کند شسته در میان غنهای افغانان فرود آمده شد سخن تعریف کرد و دو پو
 بکت چار بکت اسنم فله یافت نشده حتا آنچه مشت نظر را با میداین خذ تو ان ساخت تعریف تکان ولذات که پاین
 پیش شی معنی نموده بودند از این جهت بتفعل شدند نماز و سچ از آب سواد بطریف کابل گذشتند آمد دش صباح از آب
 سواد کوچ نموده از آب کابل فرود آمده شد امر اکه در کنکاش حد آمد نه لشیبید کنکاش کرد سخن باینجا قرار یافت که
 افغانان آفریقی را سلطان بازیکن نهادند و هسته بقوت مال و خده این هم افات دو پشاور را ساخته کسی کذا شسته
 شود هند و بکت و میزرا مادی در متزل آمده اند امروز و رکه سجنون خورد و شده شد در رویش محمد ساربان و محمد
 بکن ش و گدا کی طفانی و حسنه اوفان بودند بعد از آن شاه حسین را هم طلب بیش بعد از آتش کشیدن نمازو بچ
 و رجاله در آمده منکر خان ساری را هم در جا لشیبید شد نماز شام از جا لبر آمده بارد و امده شد همان قرار از کن آب
 سحر کوچ نموده از جا لذشته در برآمد آب علی سمجده فرود آمده شد ابوالهاشم سلطان نفلی که از عقبه آمده بود
 شد که شب عرفه در جوی شاهی بجهی که تپخان می آمده همراه پو دم او گفت که سلطان سعید خان بزم پرس

برخشان ام صریح بجهة ترجیح کردن با او شاه مملکت یکم امیر اعظم بیوی مشورت کرد و با وجود این خبر صلحت رفاقت قلعه را
نیافرود برقرار نموده بعده کرد و شد ملکه بگزبان خلقت داده شد آن شب در چادر خواجہ محمد حملی مجلس
شمار پیشنهاد صبح لکاه از اینجا کر و نمود از کوچک نیزه کنده شسته پایان کوتل فرد آمده شد از خفر خیل حركات ناشایسته
بیاری ظاهر شده بود و آن را و فتن رشکر بمقابل اندکان و کنار افتاد کان رشکر را کنده شسته
اسپان ایشان میبرند آنها را تا دیگر کردان و گور نشان ایم دادن واجبه لازم نمود باین غیال از این
کوتل خمرچ نموده در و ده غلام این نمیر فرزش کنده اند که این سپاهی اسپان خود خوارگی داده سوار شد بهم محمد حسین همچو
را بکمال فرسانه داشت که خضر خیل کرد که اینا برآسته بندگو و جهاد است ایشان را مفضل کرد و بعض رسانید از بختشان نیز
خبر یکی باشد شروع نوشته بدرست کسی زود و بفرست انشتبه کاده پاس کشته از سلطان پوراند که کنده شسته فرد
آمده سخن از خواب کرد و سوار شد یعنی خضر خیل را بهار و سیح کرام رشته بود و مخصوص بود که رسیده جما بقون کذا شسته
شادکار مال ایشان و فرزندان ایشان بدرست مردم کنده از ایشان چون کوه نزد کیک بود بجهه کشیده
خلاص شدند صباح آن و فضای عوف و دامد شد و همین هنگله قرغادی گرفته شد از دست که در عدت مانده
بود همین امر فرزند همین نزول آمده همراه شد وزیری افغان دایم خوب مال نمیداد از این سیاست
سنتی خود کوچینه پیشکش از در و دار و تیکه دست می فرماده بسیح چرخی نوشته بود م در همین نزول روز یک شنبه
چهاردهم ماه اذکر چهارمین ایشان را افغانستان که از این کشور افغانستان آمدند که از تران ولز آن کنایه ایشان
چهارده را به پا الغور خواستند کنایه ایشان را بخشیده ایران ایشان آزاد کرد یعنی مال ایشان را چهار
هزار کوچینه قرار داده که از ایشان را جا به پوشاند و که خمیداران عقین کرد و فرستاده شد این
که در قرار داده روز چهارم ماه کوچ کرد و در بهار و سیح کرام فرد آمده صباح آن ساعت وفا آمد یعنی محل خوبیها
باغ و فا بود صحن های او تمام سبزی که زار و خنثیها تمام سرخ و زرد و خنثیها نارنج سبز و خرم دنار نجف
و دخنچه ای بنا نیز خیابان خاطر خواه مسنو زر و نشده بود اما رایش خوب از این راه است اگرچه برابر اما ر
خوب و لایت نمی شود از باغ و فایکر تبله خوب مخلوط شد یعنی این نوبت سچهار روز که در باغ بود یعنی تمام مردم
ارو و با فرآدا ن خوردند و زد و شنبه باز باغ کوچ کرد یعنی من تاکیه پهلویان را که بعضی نارنجیان را کفته که بکسر نه
باشند و دو دو حنف انسام و بعضی امر اکمیه حنف و بعضی مورخه اتفاقاً هم چون وزرسه ایشان را ملغی کردند
و خیل بود در اطراف خوض بیت دو حنف نارنج را فرمود که شکا بدارند امروز و در کنده که
من مرد و دامد شدند نزد کیک نهادند تمام مجلس شراب شد اکثر ایشان را که بکسر نه
بیک که ای محمد حملی سلاطینی کرد و در وقت سنت شدن بیک که در پهلویان بود بتجیز کرد که ای طغایی از مجلس
برداشتند اور هزار هزار نزول پکاه کوچ نموده بسیار کردند بالا رودیه در و بارست کتاب آب خور و ق سایی دهندر
شد چند دو حنف باقی بسیار خوب بخزان شده بود در همان جا فرد آمده پل قرآن کشیده شد

خوان شده شراب خورده شد از راه کو سفر نداشت اما آورده فرموده شد که کب بیانگر و مدبث خنای ملو طا است شنید که
 هشتم تفوح کرد یعنی خبر آمدن علاط عبد الملک است دیوانه شنیده اند عالموکه بکابل بپر و بکابل لاعبد الملک را فرموده شد
 شد حسن منبیز و از پیش میزراخان نمود اگفته آمده بود و رایخان آمر طاز است که وقت زوال نیخاشراب خورده شد
 بعده از آن سوار شده بیکابل محبس سرت بود نیز قیاس مطودی مست شده بود که دو توکار او تبلویش
 تمام بالای هسپانداخته بار و در سانیدند و مست محمد باقر اخیان مست شده بود که این ترخان مستی چهره
 سپهسراخان چشم پنهان نمودند بر هسپانداخته سوار کرد و بر سراب بسیاری انداده شدند هم خبردار نمیشود در این وقت
 یکجا واقع نماند پس ایامیشود امین محمد ترخان و کیفیت شراب خیال میکنند که این رایخانین کذا است تیرفقن و
 کیزند که لایق نیست سرا و رابریده همیز بیکابل باری بجهد شفتت بالای هسپانداخته کرفته می آیند نیم شب
 بکابل دریم صباخ آن دیوان قلی بیکابل که بکاشفریش سلطان سعیدخان ایچی کری فرشت روید آمده طاز است
 کرده پشنگ میزراخی انبارچی را قبل بیکابل نموده بالیچی کری فرموده شد بود از ت ساع آن ولایت
 یکپاره سوغات آورده روز چهارشنبه غرمه ذیقعده پیلوی کور قابل تنها فرشت صبوحی کرد یعنی بعد از آن اهل محل بر
 نیکان و دکان آمدند در وقت باشتر آن قتاب باغ نفشه رفته کنند خوش شراب خورده شد نیمروز خواب کرد
 نماز پیشین باز شراب خورده شد و بهین صحبت نماز پیشین نمکری قلی بیکابل سمعنگ است که او را سن کاهی پیشین
 صحبت شراب داده نمیشد شراب داده منع خفتن بچشم آدم آتشب در حمام بود مر روز چهارشنبه بسیار کران مند و سنا
 که سرداریش این یکی نوحانی بود خلقتها عنایت کرد و حضت واده شد روز یکشنبه در صه نیان خردی که
 در سرورهست صحبت بود با وجود اینکه چجه تکنیت اهل محیش شانزده کسن بود در روز و شنبه بیرون خزان باتی
 رفت شد امر فرمیخون ار سخاپ کرد و شد هشت باران بسیار باریدا مراد آچیان که تراه من آمد بودند اکثر
 در سیان باغ درخت شده بود در آمد صباخ آن در بهین باغ محبس شراب شد امشب شراب خورده شد
 صباخی صبوحی کرد پس خواب کرد نماز پیشین از استاییت سوار شده در راه میخون خورده شد نماز دیگر بود که به
 بهار اوی آمد یعنی خزانه باغیت خوب شده در اشایی سیرخزان حریفان مایل شراب نمیز شراب کرد که فقط نه
 با وجود میخون خود رون چون خزانه بسیار خوب شده بود در زیر درختانے که خزان شده نشتر شراب خورده
 آنرا خفتن بگانجا صحبت بود ملکه و غلبه آمد اور ایم در صحبت هلبیم عسید الله خلیل مست شده بود طرف خلیفة
 یک سخن برآمد از ملکه خافل شده این صراع را خواند مرصعه دژه که نمکری بهین را غم سبتلا است
 ملکه و میثیار بود از جمهه خواندن عبد اسرائیل صراع را بطبقه نیل ملکه و تو قصنه اکرد عبد الله داقف شده
 اصل طرابه ایکر و چنیلی شیرین گفت و کو ها کرد روز چهارشنبه شانزده هم ماه در باغ نفشه میخون خورده با بعضی
 مخصوصان درستی در آمد و شده کمایون و کامران هم آخران آمدند همایون کیش را غایبی را خوب نداشت
 روز سه شنبه پر هم ماه ریپارانیم و ملکه تو بقطعاً و احبابی اکرد اند هم از پل ملکه با کذسته شناز نمکی دیور قن بود

بکار نیز — با رو و بازاریان رسید از حرمخانه کذشته بچاه وقت سنت بکار نیز تردی بیکت خاکسرا آمد یعنی تردی بیکت خبر یافته باضطراب دیده برآمد قلاشی تردی بیکت علوم بوشهره خود صد شاہرخنی گرفته رفته رو و تردی بیکت داد که فستکه شراب و اسباب تیار کرکن که خلوت — صحبت که فتن در خیال دارم تردی بیکت بجهت شراب بطرف بپراوی رفت هر پ خود را بدست غلام تردی بیکت بیکت دره فرستادم خود در پشت برسپنه نشسته بچه پاس کذشته بود که تردی بیکت کیت کوزه شراب وردنخوردن شغول شد یعنی در وقت آوون تردی بیکت شراب را مخوب قسم برلاس و شامزاده واقع شدند — از عقب تردی بیکت پایده آمدند و صحبت طلبید یعنی تردی بیکت کفت که بل بل تکه اراده وارد که باقی بیکت شراب نخورد کنونم شراب حقوق را هرگز نمیدید و صحبت طلبید بیانی نام فستاندری را بایکت — کاربری اهم و صحبت طلبید یعنی تا نمازت آم بر لبندی که در عقب کار نیز بودشته شراب نخورد شد بعد از آن سخا تردی بیکت آمده در ورود شناختی شمع تماز خفته کذشته خورد و محبب بغل و عنش صحبتها بود من سخیه کرد میل مجلس تماز و یک تا وقت نقاره شراب خوردن بل بل تکه بین بسیار سالم یمیا کرد آخ خود را مبتدی زود خلاص شدم و خیال سرانین بود که مردم را غافل کرد و تھا سوار شده باست غنج بر و م و اتفاق شد در میراث آخ وقت نقاره سوار شدیم تردی بیکت و شامزاده خبر کرد و با کسر سوار شده بطرف است غنج متوجه شد صر وقت فرض پایان استالف بخواجه حسن بکار فرو و آمده بمحون خورد و سیر خزان کرد یعنی وقت برآمدن آفتاب ور باغ استالف فرو و آمه انخور خورد سوار شده از قوایع است غنج و خواجه شهاب فرو و آمده خواب کرد یعنی خانه میراخور دران سیان بود تا بیدارش آشی سخته بایکت کوزه شراب حاضر کرد هست خوب خزانی بود چند پیاله خورد و سوار شد یعنی ناخشیدن در است غنج و رکیاب غنج خوبی فرو و آمده صحبت کرفته شد بعد از بیکت سخنه خواجه محمد امین تماز خفته خورد و شد آتش ب آتش و زعید ائمه عسی فور بیکت و یوسف علی آمدند صباح آن آش خورد و سوار شده باغ باوشاهی کاره پایان زفیه است غنج بود سیر کرد نهال سیب خزان شده بود در هیئت شاخ پیچ شتر بک پساق مانده بود چنانچه اکن تقاشان سکلیف بسیار بخشد نتوانست کشید از است غنج سوار شده و خواجه حسن آش خورد و نماز شام بپراوی آمده در غانه نوک خواجه محمد امین پسر باقی محمد شراب خورد و شد صباح آن روزه شببه بچار باغ که آن مرد سشد در رخچشنبه بیت سوم ماه کوچ نموده قلعه آمده شد و رحمه محمد علی — رکابدار بیکت توی لخون کرفته آورده کذرا منید روزه شببه بیت و پنجم ماه در باغ خیار صحبت بود نماز خفته سوار شد یعنی سید فاسیم واقعه کذشته اتفعال داشت در وقت آمدن در غانه او فرو و آمده پندر پیاله خورد و شد روزه شببه غرمه دی اسحیج از قند هاتر ایل مازمت کرد و روزه شببه بیت و همه ماه محمد علی ایجیکت آمد روزه شببه شنیشکرخان هنجویه از بپرا آمده مازمت کرد و روزه جمعه بیت و سوم آدانه پنار و پیان علی شیر بیکت قریب بچه بطور زی که غزلیات اتفاق کرد و سید را تمام رسید و روزه شببه بیت پنجم

ام و از کوچکت بودارین صحبت اخچان را زنگ نمیکش که سنت شده بود و بیکرها صحبت لطیف بودند و همچو علی و میرزا خان دوانه شدم و در مشبه
 مجلس خواجه سپاران آمدند شد بالا کی پاشنه جویی لوی که برآورد و شده بود و دکناین ببرخواسته از پیش صبا بعثه سوار شده رکاب
 روان را پسرخود در خانه بلبلی شد قاسم فروزانه صحبت کرد شد صبا هم از شجاع خواسته شیده بمحون خورد و داشته
 و دلکیر فرو آمدیم بی آنکه شب شراب خورد و شود صبا حی صبوحی کرد یعنی شما را پیش رفته در زمانه فرد آمدیم
 مجلس شراب شد پکانه صبوحی کرد یعنی دادکان دزمانه باع خود را پیکش کرد و تپشنه سوار شده در بخرا او در ده
 تاجخان فرو آمد و شد روز جمعه کویی را که در سیان چپل قلب و آب پاران هست شکار کرد و سند آهوسه
 بسیاری افتاده انششت من آن روز سپتامبر بود تیر نمی داشته بود من همیکت که مان آنیم طوی داشتند آهوسه
 آن خدعت پرخانه دادند که از شکار برگشته به سخرا آمده بیم صباح آن پیش بدم بجز اوصحت شقال طیار
 قرار داده شد روز و شبیه بفریبت ببرخان سوار شد بیم در غیال خودان بود که در این
 همچنان یون هم بسا میتوان باشد اما مانندن نیل کر و از کوتل شکوه حضرت داده شد آمد
 در بدر او فرود آمدیم و در آب پاران ضیادان نایم بسیار که فند شماز و بیک در جاله شسته شراب خورد و شده
 نماز کرد شسته از جاله برآمد و در خانه سفید شراب خورد و شد عصید رعلی علیه از طرف خود پیش کافران نداشت
 شده بود رپایی کوکل ما و پایخ کلا تران کافران را با چند چنگات شراب و رده مازست کردند وقت برآمد
 کوتل عجیب جو شکار بسیاری دیده شد و صباح آن در جاله داده شد روز و شب صحبت
 برآمد بار و آمدیم در جاله بود روز جمعه کوچ منوده از من در انداد پایان تر دانه فرو آمد شد شب صحبت
 شراب بود روز شبیه در جاله داده شد که از شسته از جهان نمای ملند تراز جاله برآمدیم و در وفاکه در پیش
 آدمیه پورست بمنزه قیام شاد حاکم نیکنیار در وقت برآمدن از جاله آمد مازست مکن شکرخان نیازی
 چن وقت بود که در غیاب بود راه مازست کرد و در این خانه فنا و داده بیم نارنجیای او خوب نزد شد و بود
 و خوب رسیده بود بسیاری سهی فاشده بود پنج شیش روز در این خانه فنا مازدیم چون بین وغدغه و خاطره
 بود که در چپل سانکتی مایب شوم چپل سال زکیت سال چپنیه ری کتر ماند و بود با فراط شراب خورد و سیش روز
 ای شبیه شانزده همراه صبوحی کرد همیشیاری شدند وقت افتیان بودن بمحون ملبار کیت و رنچکا ه در دو محتر
 تقطیع کرد بسته بودند راه خوب تقطیع بسته بود چن کاه بود که با نیطور حیره باشغولی شدند بود مرا هم و فد عده
 شده من هم کیت چیزی بیندم با این تقریب صورت چاره کام استم خپا نخود محل خودند کور خوابد شد
 بند چهار شنبه و وقت صبوحی کرد از جهت مطالیه کفته شد که هرگز نغمه تاجیکی بکوید کیت کاسه
 شراب بخورد از این جهت کس بسیاری کاسه شراب خورد و وقت سنت وزیر چنار که در سیان چپن
 بسته شسته کفته بست که هرگز نغمه تراز که بکوید کیت کاسه شراب بخورد اینجا هم کس بسیار کاسه شراب
 خورد وقت افتاب برآمد و نهیز نارنجیار نهاده و کن روحش شراب خورد و شد صباح آن از دوته در جاله داده

سایی که شسته با سر فتو از سر سوار شد، در دفتر راسیر گردیده تا موضع سانسون رسیده بگشته در آنکه فرد آمده شد خواجه کلان بخور خوب چنین گردید بود پون مصاحبه بود او را اطمینان داشت و بخوبی شاه میرسین گردیده شد و ز شاه به بیت و دویمه شاه میرسین را چنست شاهزاده هم در آلمه شراب خورد و شاه صباح آن باران با آمد از گر به کله کرامه که فنا نکشیده بخواهد بود شاهزاده پسر میرسین او که بر نایخوار است شرف بود فرد آمده شد را بجهتی باران این رخ نزدیک شهادت شد باران بسیار و محبی شد کیت مدرس مادرسته بمالا علیه ایان آموخته در چهار پا چهار خانه نزدیک شهادت شد باران با آن ایستاده بخواهی، و اندان کرد صلاح در جاله در آمد میر در جاله رجیک بعضی جوانان دیگر در آمدند و بمواد دیگر و آن فوایم کیت بوز پیش نزدیک شاهزاده بوزه میرسین را پیش از سرای کا چهاری دفعه روی کرد و اندیشیل نان کرد کرد و سه خشک کرد و نخاده شسته ازه بیان بوزه میرسین کیم مشیو دبعضی بوز پای غریب پرکنیت میشود آن محجب تلخی همیزه مشیو دعیای خوردن این بوزه کرد دیگر از جهت تلخی او تو استیم خورد معجون افتاده کرد و بعین حسن این خونکه شسته بوزه در جاله دیگر شسته بوزه فرمان شد که این بوزه بخورد خورد و مست شده حسن کرد و شاهزاده شلا نیها کرون از نفت عس خود کرد ایست شد و بود که رحکتی ایی اخوش شد که و چنان کچه نکت شیره اینکی خیال کرد مهله از جاله برآورده از ها رفته بیندازید بعضیها و خواست کرد و در این یام بخور راش شاه میرسین عمنایت کرد خواجه کلان را طبیعت دیدم از بخاست که خواجه کلان مصاحبه بود بودن او دیگر نمیشد شد که تجو را بدم آسان تر پنور کرد و شد شاه میرسین د وقت بخورد کرد آب کند و از خود طبیعت بعض سخنان را بنخست و رخانه را عنایت کرد و چنست داده شد وقت رسیدن برا برخور کل کات پری آمده کدامی کرد و میگردید در جاله بودند که امیر شل جامه و دستار و تو طبیعت دادند خیرلی چیزی رفت و شمیمه را در بد جاله خود منیلی تو هم شد آن ره بمال غرق شد آن امیر محمد بماله بان در آب افتاد شب در زر و یافت امر بود میر و زنگنه مسیده در آمده شد ملتک قت میم و پد بش د ولت قدم صحبت مرتب کرد و بودن اگرچه مصیفا جانی بود اما سبب خاطر ایشان چند پای خوده نهاد دیگر با و و آمده شد روز چهار شنبه رفته بشهید که رکذ اسکر دیگر کشیده بود میر و زنگنه مسیده در آمده شد ملتک داره از تمام مقامات درین موضع خود پیشنهاد نیو وضع از دهندر کو و بند تر واقع شده بخستان او مطری شرق اوست این در کنار کلستان واقع شد از حشیشه شش میفت که پایان ترکیه را پیده بجهت غسل کردن پناهی گردیده اند عیناً باین مفرغه آب را شرف کرد و اند عیناً کچه ایسکی غسل سکنه آب بر سر راه میرزید آبا سخنچه بسیار مایم است در ایام فرستان کسی که در این آب غسل نمیکند از این خود سر و مخصوص مشیو دیغ باز آن چرسنده می ایستد خوش می آیده و زنچه شنبه شیرخان کلانی درخانه خود فرو را اور عیناً نفت کرد نهان پیشین از انتخاب سوار شده در این خانه ایساخته بود ما همی که فتنه دار این پیشتر کنیت این همی خانه از کو شد که شد و هست ذر جمعه نزد کیت موضع خواجه میرزا فرد آه بیم نهان ایشان مخابس شد روز شنبه کوئی را و میان علیه شنکت و اکنواره هست شکار کرد و شد از طرف السکانیه و از طرف دیگر غلب شکانیه جر کرد و آمده بار از کو که کند را نه می بوسیده ایشان شد از شکار بگشته در السکار و رانی

لکان فرود آمد و تجوبت که فته شنی خفت ندان پیش من مختسبود و مخفف مانده بود امروز در وقت طعام خورد نصفی
 به مانده بود آن سپه شجاعت صبایع آن سوار شده بباشی تو زاد اخشم شدایی زور بود که علیه شسته کشت رفته در رانع رفته شراب
 خورد و صبایع آن جمنو خان هاکت علیشاه را که کارهای بد کرد و خونهای ناخن ریخته بود و چون نیان او سپه شاه عصا
 رسانیدند روز شنبه و خوانده براه پایان بولاغ بکمال مراجعت کرد دیگم نماز و میگز از المغورات که داشتند نماز شام تقریباً نیم
 باسپان و انداده داده با حضری حاضر کردند مجرد تمام کردن اسپان جورا حاضری خورد و سوار شده بیم ذ جمع
 غرداً و صفر در تاریخ نه نصیه و سی دو که آفتاب و برج قوس نو و سیمیت مندوستان استقر کرد و یک لذت
 لذت شده در اولاً سخنی که مطیف غریب دیده یعقوب هست فرود آمده شد در این منزل عبد الملک شاه قوجی که نفت
 هشتاد بود که پیش سلطان سعید خان بالمحی کری مفت بود و بهمراهی باشی بیک نام کوکن شنام آمد از خانه
 و خان خطها با مخفی سوغات دو عالاً اورد و روز شنبه جمع شدن لشکر در این منزل پواداز ایچا کوچ نموده و شب
 در میان بادام پیش فرود آمده شد در این منزل بخون خورد دیگم روز چهارشنبه در وقت فرود آمدن و مارکه
 آب مخصوص بر زر آن نو بیک که مندوستان مانده بود خواجه سین دیوان لاہور معتقد ای پیت ہزار شا رخی
 طلا و اشرافی و نکره فرستاده بود آورد اکثر اینها را دست ملا احمد ابر باب ملخ بجهت مصلحت لذت فرستاد و یکم روز
 چهارشنبه ششم ماه در وقت فرود آمدن و گستاده که راتب لرزه اندکی نشانی شد که بعد از که باسانی لذت شد
 روز شنبه در رانع و فافرود آمده چندر روز بجهت ہمایون و لشکر آنطرف در رانع و فافا تو قفت کرده است حدحد و دو
 رانع و فافا و صفات انداده این ماریخ مذکور شد بیار صفت این واقع شده که سپه خرمیاری بعیند خواهد
 داشت که طیور جایست چندر روز یک آنچی بود دیگم در ایام شراب خورد که شرایق خود شد صبوحی کرده شد در ایام شراب
 اخوردان بخون بود از جهت دیر امده از میعاد ہمایون خطها ای درشت نوشته بخط بسامی عذیف کرده در تاده
 شد روز یک شنبه خدمتیم سپه صفر صبوحی کرد و شده بود که ہمایون آمد از جهت دیر ماندان او سپاهه داشت
 — کفترم خواجه کلان هم از غرفی امر فرآمد شب — و شنبه در رانع فویک در میان سلطان پور خواجه سرمه
 طرح شده بود فرود آمده سث در روز چهارشنبه از ایچا کوچ نموده در جاله در آمده تا مسیر شکنید شراب خود رفته در روشن
 اتفی از جاله در آمده بار و دو آمده شد صبایع آن هم ام و در آگو جانده در جاله در آمده بخون جستیار کرده شد از جاله
 فرود آمدن فرقی اریق بود در وقت رسیدن در رو بروی فرقی این هر چند ملاحظه کرده شد از ارواد اثری ایضاً
 نش داسپان هم پیدا نشدند در غاطکه که شدت حسنه تر و کیم است و سایه داره است شاید ایار و در آنچا فرود آمده
 باشد بنادان از ایچا لذت شدند و در وقت رسیدن نزد یک سپه خود روز پکاه شده بود آنچا هم ناید
 شب آن روز هم شدند شد در یک جاله را ایجاد کرد و پاره خواب کرد در وقت سب در یاره
 سرمه دیگم در وقت آن آفتاب پسر و میشکر کرده آمدن که فتنه دور فرخود در فوامی فرقی این
 فرود آمده بودند در مظر ما دیده بودند در جاله رسیدن کیم شعر تو آمد که نفت خیلی بودند مثل شیخ ابوالوجد شیخ زین

و ملا علیخان تردی بیکت خاکسا و بعضی دیگر هم بودند و صحبت این بیت محمد صالح ذکور شد هست بیت
 محبوی هر عشوه که بی راجحه است کس خواجهای که تو باشی دکری را چنین کس - کفته شد که در این زمین کوپیند مردم
 ساحب طبع و نظر و مقام کفته نشد و چون سکل علیخان حسیلی سلطنه بود و میشد طرق نیز این بیت هم پذیر
 بجا طراود بیت مانند تو مد جوش کری را چنین کس + نزکا و کسی ماده خرمی را چنین کس به این پیشتر
 نیک و بد جد و نیز هر چهار طریق میشود که کامی که منظوم میشود فرمیکشت در آن ایام که میتوان
 نظریم که در میز خاطر قات خطرور گرد و در دل ختنی اینچنین رسید که حیف باشد از آن زبان که اینچنین اتفاق
 را دید کند و یک فکر خود را بسخان قبیح خیج کند و درینع باشد که از آن ول که اینچنین معانی ظهور نماید و پیشتر
 خیل حنوزه رشت خطرور نماید از آن باز از شعر و نظریه نیز و چونماک و مادیب بودم در وقت کفته این بیت
 اصل اسنجا طنزید و یعنی هر چند در دل خطرور نمود بعد از یک دور و زور اوقات فرو آمدن که بالمه زاند کی شده تپ
 کرد و مرا این بر زاند کی سفره میخرد و هر سرور که در خون برآمدن کرفت و انتنم که این متنبیاز کجا است
 و این شویش از چکره نمیگذرد من نکت فانهای نکت علی نفس و صنادقی باغا بد علیه اللہ فیو قید ارعاظیم بیت
 ترکی — من سینک بیلا ای تل — هبتنکدین مینکت انجمن فاند ور — بچه بخشی و سانک تو هر لایه شعر بزی
 فخش و بزی المقاد در گرد و سانک کو باین بوجرم پیله چه جنیه رنگی بوعضه دین یاند ور — یعنی حکمیه با توای
 زبان از جهت قدر و نیز میگذرد که اینچنین اتفاقی با نظریه نیز و میگذرد که این از آن دروغ
 است اگر کبوی که — باین کناه پر عنان خود را از این عرصه بگردان ربنا طلبنا اتفقا و ان لقمان و مجنون
 و غیر لقمانکو نیز اسخاب سعدین باز از مر نو در مقام استغفار و اعتد ارشده از این نوع اندیشه ها
 و از این طور پیش نالایت ول را سرو ساخته است شما تم از آن در کاه پسند نایی عاصی این پیش میثات و دلیت
 عظیم همراه بنده که از اینچنین انتبه شود سعادتیست جسم از اسنجا کوچ نموده در علی سجد فرو آمده شد از جهت
 شنک این سنت نیل من و دیم ب بالای پشت فرو خواهد بیم و مردم شکر تماش در دره فرو آمده ندھن اسنجا از این
 پشت که من بالای او فرد و می آدم رهم شرف بود و شب از آتش ابل شکر عجب چرا غان خوب بے
 شد هر مرتبه که دناین منزل فرو آمده شد از این جهت انتبه شریب خورد و شد پیش از صبح عجون اختیار
 کرده سوار شد بیم آن روز روزه هم که فشم توک بجرام فرو آمده شد صباح آن در آن سنت نیل توفیت
 نموده شکر کرک سوار شد بیم از سیاه آب پیش کبر ام که سر شده پایان آب روی حرکه اندخته بعد از پاره رنگ
 رفت از عقب کسی آمد که نزد بکیت سر برآمد و اندک تغلیک کرک در آمده بست کرد و بخل را کفرت اسیتا دند از اسنجا
 خلا و زیر روان شد و سید بیم اسنجا حرکه اند اخسته بچه و غوغای کردن در میدان را آمده که سینت جمایل
 و امنیا کی که از اینظر بخوا آمده بودند بیکله ام کرک را آمدیده بودند همه غاطر خواه تفریج کردند تا نزد بکیت
 بیت کرد و دنبال گردید زیر بسیاری زده اند اخنتدا این کرک پیکر و پیچیج اسپی حمل خوب بخود کرد

در اینم کشیدند و ایم در خاطر سکین شست که ضلیل را یا گز اگر روپا کرد و همچو دھپور با هم مقابله کنند. این فوت نیلیان با
 ضلیل اتفاقی آوردند که کیت کر کر از روپا و می آید مجرم و این ساختن منیبا نان کرک روپا و می آید بطریت
 و بخوبی سیکر میزد آزو زور را کرام آید می عرضی امرا و نزدیکیان دخنیشیان و دیو اینیان را طلبید و شش بفت را کار
 کرده در کذبیان آبی بر کشیده ایقین کرد و شد که جمیع مردم شد که امام نایم خواسته سان ایشان را بخوبی شد شب آن لرز
 اندکی شده تپ کردم این روز اندکی بسیار کشیده در پر سرقه کردن خون می افتد و بخوبی شد احمد الله
 بعد از دو شهروز بطرف نهاد این بخوبی دنیان کرد و دخنیشیه بیش بشتر نهاد در گنار در یانی
 شد فرو و آمد بیم و سنتیه غرمه بیع الاول سند اکندا شد راز آب بخوبی کوش کند شد و رسکنا در یارود آمد
 شد امر اود دخنیشیان و دیو اینیان که بر کشیده تینیان شده بودند سان لشکرید و مادرست پو و نه بعین رسنیشید
 غرده کلان دنیک و پرتو که عمنیه را کرد و از ده نیز کشیده و بود دین سان و صحراء بنشکان کردند
 بود در واسن کو و بنشکان کردند بود و دسن کو و تخرش بحال خوب است و بود بجهتیه صحت خد پا اسن
 کو و براه سیاکوٹ متوجه شدیم در وقت رسیدن برابر ولايت هاتی کجها را بست و روایی سیرخا آب بسیاری
 ایستاده بود این آب اتام سخن بسته اکرچه خلی بیا بخوبی نهاده ایش مسند ارکیت و سرت ده باری ام بوده باشد
 در ولایت سند و سستان این نوع سخن غربه است بیکاره بهما نجاد نمودند شد این همپه سال آن در منتهی تا
 بودیم از برف و سخن اصلاح ایامست و آن دیده نش دار سخن کوچ منوده در کوچ سنتیه بود کوچ شه است کو و هر ده پایان کو
 بال ناخنچه جگی در گنار رود جانی بودن بکیان الان آمد و نیز از دو شد صباح آن بجهتیه کیصلح خد کشیدن
 مردم و رآن سند ممقام کردیم آنزو رعرق خوردند ملا محمد سی حکایت بسیار کرد سخنان پر کوئی کردند
 بود دلاشتر خود در بین شلا مین بود بیکی شلا اینی کر سید و از شام تا صباح تمام نهیتوانست کرد قول و تو پنجی
 و نیک و پری که بجهتیه آوردن خلدند اکندا شد و در بخنک و کوه و جا بجهتی طلب و پریشان
 بوجیا بفتحه حنید کس اکندا ند کجیله تو نقطه ارجام و ارجام کوچ منوده آب بیت راز جهیزیه بیان ترکیز کشیده
 قرود آمد بیم ولی فرمل که پرسنده او بیزد کری داده بود کوکت سیاکوٹ اسجا آمده و دیده بجهت سکا میزستن
 سیاکوٹ در صفت معمت ببودیم که بعین رسن سانید که من پرسنده
 آمده بود من حسره کوکت ش در وقت برا آمدن خود از سیاکوٹ در این خبر شد و اینیه را مسوع بود
 لخته شد که چون هن سیاکوٹ در لاهور بسته چرا با مردم را بخون که نزد کیت بود باین جرم مده و
 پردازی و بیکار بین سند و سید طوفان دستی دلخیں را پیش آنی که در لاهور بود نه فوین اسپه ساخته
 آزاده ذفرستاده شد که جنیکت بختند در سیاکوٹ از میر در بیان آمده همسراه شو ز خن بهم در دصر این بود
 که فاز سخنان سی حیل بیار کس جمع کرد و بیت این پری خود دو مشتیه بیه بیت اینجا خدمه جنیک خواهی
 کرد و خاطر کرد شت که مثل بیت بارده بکه نه چون که فوت نمیشود و آنها بی که در لاهور اند پنجه همسراه ساخته

جنگ بچنینم برتر است با مرکسان فرستاد و کیت نزل دویان کرد و در کنار آب چناب آمد و نزل کرد و میز
 از راه بهله ل پورا که خالصه بود رفت سیر کرد و سیر قلعه او در کنار آب آب چناب بر بالای
 بخاڑ خوش آمد اینجا آورد و دن مردم سیاکوٹ اخیال کرد یعنی شاش الله بیگرد و صوت افتن آد و دخواه است
 از بیلول پوربار و دیگر آمد و بعضی عرق بعضی بو زه خور و دند بعضی معجون خور و نزد اکشتی ناخفرت
 از شش برآید و خرکاد هم اند کی خورد و شد بجهة مصلحت اسپان بکروز در کنار آب با اسپان و مدماد و شدر فر
 مجمعه چپا و همین بیان اکوٹ فرد آمد و هم را که نزد وستان رفت شیوه بجهت اکچه کاو و کاو و میش
 از کوه صحرایت و لاجه جید و بقیای اس می آمدند پیشتر می خلا کنند اینین بخستان بودند پیش از این این دل بنتیا
 اغیم بو جنسیل و دن کیر نبو و این نوبت که این دل بجای تام ایل شده است از نیطور معامله کردن که فتنه از
 سیاکوٹ کرند و بمنبه دفقر و سکین آمد و بوند بکیار خوف شی افتاد بتاراج فرنستند مردمی که میسری کرد و
 بوند پیدا کرده دوست را فرمودم که پاره پاره کردند و همین سیز نزل کیت سوداگری آمد و زیره کنند
 عالمخان بعد از حضت کشن و این طور بیوانی آتشین که می سپرا و ندیده و کوچ رایکی کرد و بلاهی می آمد
 در وقت حضت دادن عالمخان فنان و سلطان اوز کیت تام آمد و بمعنی اقتل کرد و بوند عالمخان
 در طرف سند وستان حضت داده خود بطرف بمعنی سواری کرد یعنی بعد از آمدن لاپور با مرای که در مید و شن
 بوند محصل می آید که پادشاه شما یانرا بجئت من کذا اشته است بنی سپرا شده بیاسید که خازینه ایان را هم
 بخود سپرا کرد و بر سر دهی داکر و برویم آنها سیکوئید که بغاز سیخان کد اصر اعتماد سپرا شویم فران
 همچنین است که بزرگان غاز سیخان برادر خود خود حاجیان را با پر خود بر کاد فرستند یا آنکه لاپور فرستاد
 بطریق کرد که بزرگان سپرا شوید و الامپراطور خوانند شد شما هم دیره زجنگ است کرد و زیر کنند نده باز کنید
 اعیان و همین مشوید شما هم مصلحت نیست که سپرا می شده باشید هر چند که از نیطور سخنان لفته منع کردند سجن در نزی
 آیینه خان پر خود از خود از دوست خان و غاز سیخان بخزن کرد که یکدیگر می سینند و لاور خان که حنید کار
 در بند سیخان بود و دوسته می شده بود و لایا پور از بند کشته شده بود اور ایام سپرا خود و کرفته میرزا محمود
 خان خان چهان کرد و لایا باود ادو شده بود اور ایام سپراه میرزا غائب سخن را بسیحا قرار میدید میشند
 آن دولتیان روزگار سیخان و امراء ای که درین دوستان کذا اشته شده بوند بلکه تام اینظر فنها اور عمر خود
 میکنند و لاور خان بحاجیان را بعالی خان سپراه کنند و اینها طرف دهی داکر و ادر عهد و خود
 میکنند و میکنند حلوان رعیتی ام آمد عالمخان اینی میشند بی توقف بطرف دهی کوچ بکوچ رو و ان
 دستوند در وقت رسید این بازی سیخان شیخزاده هم آمد و بینند چمیت ایشان هیچیل نیار میکنند
 آه و دهیلی را قبل میکنند و جنگ است هم توانند اند اخت بروهم قلعه تیص هم متوامند داد سلطان پر کار
 از همیعت ایشان خبر یافته برسی ایشان میکنند چون نزد کیت میرزا اینها هم حسبه یافته

از سر قلعه برخاسته به مقابله او پر دستخواه باجای قارسید بند که اگر روز جنگ سکینم افغان از ناموس
 بگذری میگیرند اگر شخون برویم شب تاریک است کسی کسی رانمی بینند بر سرداری سپاه خود میرود با این
 سخن ایشش کرود را و سوار شده شیخون زده می آیند و مرتبه لقصیده شخون نیمروز سوار شده تا او پاس پیش
 ایستاده لی عقب برگشته لی پیش رفتنه سخن را بیکجای قرار دادند تو اشتده مرتبه سوسم کیت پیر بازه از شب
 شخون می آیند شیخون ای بخبار چادرها و نشرلها همین لش کذا اشتتن بود و پس آنده از کیت پیر بش ایش
 کذا اشتده غوغایی اند از نیجلان خان عکبت و بعضی مردمی و یکجا آمد و عالم خان رامی بینند سلطان ابراهیم
 از سر احیه خود با چشم رخا صدر خیلی نمی خشد به اینجا صلاح میشود آنقدر مردمی که همراه عالم خان بودند متراج
 کرون و احتجم کرفتن شغول میشوند شکر سلطان ابراهیم می بینند که مردم اینها بیکم است
 از بیانجا که بودند باندک فوجی و کیت فیلی بطرف اینها متوجه میشوند بجز و نزد کیت رسیدن فیل هنیها تا بتوانند
 آور و سیکر زند بیان کریختن عالم خان بطرف میان دواب کذشته در فواحی یافیست باز بطرف
 پانی پت سیکر زند و در وقت رسیدن باز رای کیت بهانه کرد ڈاز میان سُلیمان سه چهار کس کرفته سکنی را شد
 اسنیل علوانی ول پسر کلان عالم خان نیجلان خان از اینها جدا شده بطرف میان دواب خود را سکنی شد
 باز شکر جمع کرده عالم خان کیت آواره از آنها مثل سیف خان و دریا خان و محمد خان و خان جهان و شیخ
 جمال مردمی و بعضی و بجز پیش از جنگ کردن خود میشند ابراهیم میر وند عالم خان و لاور خان و حاجی خان
 از سر میشند که کذشته اند خبر آمد و کرفتن موت ارامی یافیست رو دلاور خان چون پیشنه ده مقامه دو شخون ای
 بود بجهت ناده چهار راه بند کشیده برواز ایشان بعد از شده سبلان پور و کوچی آمد و بعد از کرفتن موت
 سک چهار روز در فواحی موت مارا ملازمت کرد عالم خان و حاجی خان از آنها پشت کذشت و در کو
 پانی دون و دو کسن کو تنام قلعه محکم آمد می در آیند جای قوشی از افغان و سرداره آمد و اینها قبل بیکنند
 و اسخنان متله مروطی راند و کیت بجز فتن رسانیده بودند که بسکا میشو دخیال برآمدن همکینند از جهت اتفاق
 ایشان اند و دارند خیتوانند برآمدن همکاری ایشان را پیش می اند از نداشت اکثر اسپان راجل را
 کرده سیکنند با وجود آنهم پس پنی تو اند برآمد و در شب تاریکیت پیاوده برآمد و بعد مهار تشوش بغاچه خان
 در بلوت ندر آمد و بطرف کوه که سخنیه بود و قشنه همراه میشوند غازی خان اشیانی خوبی همکینند و پیا
 دون فواحی پل بو عالم خان آمد و ملازمت کرد و رسیا که کوٹ از آنها آتی لد در لامور بودند کس آمد و که
 صباح همه آمده ملازمت سیکنند صباح آن کوچ منوده در پرسه و فرد آدمیم محمد علی جنگنک و خواجهین
 و بعضی جوانان دیگر اینی آمد و ملازمت کردند و ایره غنیم و رکنار دریا روسی بطرف لامور بوده بلوچه را
 با همراهان ایشان از جهت این خشنیده شده شد و پیر بش نزد کیت رسیده بود که خبر آوردند که خلینیم بجز خبر یافتن
 پیچ کدام بجهد بیکر پرده جنسته ویران مشدبه بیکر زند صباح آن کوچ منوده از پرتل داور و قی جداست و شاهجهین

و بخشی و بیکار دم را در اردو ق کذاسته با خود تیر روان شد یعنی در میان و ننان رنگی اور سیده فردادیم محمد سلطان میرزا و حادل سلطان و بیکار اینجا آمد و مازمت کردند از کلاس کلاس کلاس کاه کوچ نخود و در راه خبر غازیان و کرخیستان راند کیت سراغ دادند محمدی و احمدی داشتند که در این نوبت در کابل فرو دشده بود که با اسری پ زانوزنند و عفت این کرخیستان قادغونجی جدا کردند که مردم فتنه کردند که اکر توائند رسید خود خوب و اکر توائند رسید اطراف قلعه موت را خوب احتیاط نمایند که مردم فتنه کردند که توائند از این احتیاط ناخوش غازیان بودند اور ارا پیشتر فرستاده از برادر کافر آهن از آب کذشت فردادیم زنجیان دوستی نهل در میان کردند و رامند و ردقلعه موت فردادند شد امری را که پیشتر آمده بودند امری بند و سران حکم شد که قلعه را نزد کیت محاصره محو دهند - بینند بیره دولتیان پسر علیخان و پسر کلان ولیان آسماعیل خان نام را کیانی آمد پاره از وحدت و عصید و استمالت و هتدید و اود نقیعه فرستاده رفعت جمعه ارد و راسپیشتر کو چاهه نیم کرد و نزد کیت آمده فرداد آمدیم خود آمده فتنه دیده بپر انقار و جوانقار و قول میکاره را لقین کردند برگشته بار دو آمده فرداد آمدیم ولیخان فرستاده عرض کرد که غازیان کردند که غازیان کردند که اکر کناده ام را عفو و حنفی نعلی فی آمد و فتنه را که خواهد بیان را فرستاده توییم را از خاطر ابرآورد و آورده علیخان با پرسش همراه آمده فرمودم بیان دو شمشیر را که بجهتیه چنگیت اور کمر خود را بسته بود و کرونچ آویختند چنینی و فستایی و لاده مردک میباشد که سرش با نیخوار رسیده میتواند سکین پیشتر آوردن فرمودم که مشتمل شمشیر نار از گردان او که فتنه در وقت در یافتن در زانوزدن احسانیه میکند فرمودم که پاپیش را کشیده زانوزننده پیشتر نشانده کیت شخص بند و سانی را فرمودم که این سخنان را بیکان با و خاطر نشان کردند سجو و اینچنینی بگو که من ترا پدر کفتم و - تعظیم و احترام ترا با نظریون که خاطر و سخی است از آن بسته کردم ترا اول پسر ان ترا از در بد ری ملوخان خلاص کردند که نیزی بیان شهارا و حرمهاشی شهارا از بند ابراهیم آزاد کردم سه کردم و لایت تا تار خان را بتو عنايت کردند در حق توچه بدی کردند بودند که باین شق دو شمشیر را کمر خود را بشکرند و بسر و لایتحا ای اآمده شور و نشسته میانند از مردک پیشهوت بید و سخن در و هن خود جا و دید از معامله همیشی سخفت در بر این اینچنین سخنان بخسکوت په توائندت اینچنان مقرر شد که خیلی نهاد و حرمهاشی آنها را به جانها سپرده دیگر - جهات ایشان را اضبط کردند شود فرم شد که همراه خواجه سیستان فرمومی آمده باشد در شنبه بیت و دو مردیع الاول بجهتیه صحیح و سالم را در آن خیلی نهاد و حرمهاشی اینها خود آمده بملبدی که رو بروی در وارد ملوست فرداد آمدم علیخان بر آمد و پیشانه از فی مشکش کردند کیت نهار و بیکر خیل خانه ای خود را برآوردان که فتنه عبد الغفرنی و محمد علی چنگیه پیشک قتلن دست م محمدی و احمدی و حسنه دی و بیکر از نزد بیکیان را فرماشند که در وان قلعه در آمد و خرانها ویشان را و جمیع جهات ایشان را اضبط نمایند غازیان را اکر حپر آمده و فتنه میکفتند اما بعضیها کفتنه اگر ما ویدیم و قلعه بود و بعضی ایچکیان و خدمتکاران از اینجهتیه در ورازه هشته شد که در جای

از چنان شوتفحش نمایند که غازخان مغلظه کرده برازید غرض کلی او بود و دیگر بعضی جواہر و چیزهای دیگر را که پنهان نموده ممی برآورده باشند چنین طبقه نهاده مردم در واژه قلعه خلوسی سکردن محبوبیت سیاست چند تیراندازی خیثه بیکبار کیت تیر و قنایا تعقیب نموده بروان رسانیده در ساعت جان تشکیل کرد و شب برجهان مبندهای بوده روز و شب نهاده استدعا و راهه سپه کرد و در کنایا نیمانه غازخان در آمد حمیند کت کتاب فنیس برآمد چندی از آنها را بروان داده چند دیر ایکام ران فرستاده کت بهای ملایانه خود سبیار بود اما آمنقدار کتاب فنیس که حضیره اش همیشه برازد شنیده بجا بوده صباح آن باز آمد غازخان را در قلعه قلعه خلوسی سکردم آن بمحیط نامه پروردید و در خود و مادر و خواهش خود را در ملوت پرداخته بامده و حیند بطرف کوه برازد و رنمه قلعه بین آن بمحیط را که هرگز پنهان نموده بود و می نیکست بختی پنهان آسانی گزیند خوشتن را پنهان و فرزند بگذارد بختی پنهان روز چهار شنبه از آنجا کوچ نموده بطرف کوه بی که غازخان کرخیت دارد آن کود رفت و بود متوجه شدم در منطقه که در در هنده ملوت بود کیت کرد و در آمد در کیت در فرود آمد همیهم دلاورخان اینجا آمد و ملازمت گرد و لخوان و علیه ای و اسمعیلی ای و چندی و یکراز کلام منظران ایشان را بند شکرده بجهت بیکت پرسد و شد که در قلعه ملوانی که در بپیره است بروند کنایا هار و یکراز ایشان را که بکسر کرس کیانده شده بودند با تفاوت دلاورخان چون بهای عجز کرده شد بهار را بگفیل داده بعضی ها را نمک کرد و نکاردا شنید کشته بندیان را بر داشتند پس ایشان را پور سیده بود که دو لشان صود قلعه ملوت را بعد از محمر طی جنگ بخت کرد و شد از جانب خود برادر کلان خود را عxon را با یکجا عجه از جوانان آشنا کرد و شتات از نزاره و افقان هم تا دو صد و صد پنجاه کسر محکم قلعه تعیین شد خواجه کلان شرایهای غریبین چنین چنید شتر بار کرده آورده بود و منزل خواجه کلان پنجه بکیت واقع شده بود که بر سلعة دارک شرف بود آنجا صحبتی شده بعضی مردم شراب خوردند بعضی مردم عرق خودند و از آنجا کوچ نموده از کوچهای خرداب کند و از ملوت کذشت پدون آمد سیم زبان میند و سکنان جلکار دو ای سکفته اند در مندوستان کشت آب رو ای و در چون دو ای هست در اطراف دو ای ده بسیار هست این دو ای پرکنده جسوان بود که طغاییان دلاورخان مشوند دو ای طور جلکار افتاده اطراف او را داده ای هست چون خبر شالی کاشته آمد میان آن سه چهار هست سیا آبست که رخیت میر و ذرا خی جلکار کیت کرد و دو کرد و نهند بعضی ها باشد که سه کرد و هم باشد کو هست ای ای ای خود خرد بطرق پشتیها واقع شده مواضع او تجارت داده ای این کو همها واقع شده در چنان ای که ده هست طاؤس و سیمون ای بسیار مشوند مثل مرغ خانمی مرغان هم بسیار هست تعیین شده رفع هست ما آن شر بکیت هست چون خبر غازخان و نیچهای متحقق نبود تردیکه را بصر دیو لشیاس تعیین کرد که در هر جا غازخان باشد هست کاری بگذرو دستی رسائی در داین کو هست ای خود اطراف دو ای عجب بخطوط فتنه و انتقامه هست در طرف شرق شمال دیگر قلعه واقع شده کو یه نام اطراف او بفتاده بسته ای دکن کیت اند از هست طرف در واژه کل دن او سهیت هست کز بوده باشد جایکه بال رو ای قوان در آن اند ای ای فراغی ای

و دوازده کز بوده باشد از دو چوب دراز پل کرده اند همپ را کله را از آنجا سینکه نموده اند در این کوستان از
 قلعه هایی که غازخان مخصوصاً کروه بود یکی این بوکس قلعه بود جاتقو بخی رسیده جنگت می اند از نزد چون
 از قلعه ترکیب می شود مردم درون قلعه این شنین و قلعه های مخصوصاً طی رابر تما فته مسکن کرده اند در همان
 دون کوت قلعه های مخصوصاً طی دیگر قلعه های سکونت است اطراف اداره هم جمعه است اما مخصوصاً طی قلعه کوتله نیت عالم خان
 در همین قلعه کنکونه در آمد و بود چنانچه پیش از این مذکور شد بعد از جدید کردان امیغا بر غازخان پارسکا
 همت نهاده و سلطنت خان توکل زده پسر سلطان ابراهیم ابن سلطان سکن در بن سلطان بدل
 بلوک افغان که در آن تاریخ پایی تحنت و میلی و مالکت میند و سلطان و تحتمت لقرن او بود لشکر حاضر
 بعد ایک کوت می گفتند باوزرا و امر از دیگر کوت پیر فیل بود متوجه است رسیده بعد از کایک کوچ باقی شقاول
 را دیپال بور عنايت کرد و چنگت بلخ فرستاده شد بهجه مصلحت بلخ زربیاری بخوشیان و نزیزان و فرزندان
 و خود ای کوت در کابل بودند و از نتایجی که در فتح طوت بدرست اتفاق داده بود سوغا تها فرستاده شد پایان رویه
 دون بعد از کایک در کوچ شاد عمامه شیرازی خطبهای آرالیش خان و ملا محمد نمی بیب را کفرت کیمپاره دولتخوا
 اظهار کرد باین پور شر سعی اهتمام کرد و بودند ما هم از دست کوت پیاده و رانهای عحایت فرستاده پیشتر
 کوچ کرد و بجه بخوبی که روت رفتند پسند و رکنلور و قلعه های کوستان آن نواحی که مدتها بود که در آن میان
 از جهت های مخصوصاً آنجا با همیکن فرسته بفرقت تمام آثار از نهاده شدند عازم خا
 هم خراب شده پیاده و پیش از امداد نزدیکیان فرستاده اسپان هم فرستاده در
 جهان نواحی آمده هم از دست کوت کرد و بجه دره این نواحی جاتقو بخی رفت و کوت دو شب بود آمد معتقد به پیش
 بدست نیفشاوه شاه حسین و جان پیکت و بعضی جوانان حضرت جاتقو های خلیلیه رفتند و رایام بودن
 دو سنه مرتبه عرضه داشتند ای اسکن خانی آن میل جلوانی آمد از اینجا هم و سخواه ایشان فرانه از فرستاده شد
 از درون کوچ مفوذه بر دپر آمد رسیده از روی پر کوچ مفوذه در بر ابراهیم مند و دکول زر داده بیم که کوت میند و تا
 خود را ایچی سلطان ای ابراهیم کفتند اما کرچه خط و دکات است نداشت از ایک کسی ناجی کی رفت رعایت مفوذه هم
 در همان بدل ایک تقطیع رسواد می راند رسیده این فقیران بردو آثار را ابراهیم مند نیفید
 که بخشیده باز فرذ که ابراهیم را زیر کرد رسیده ایشان سوادی خلاص شده اند کیک نزل در میان کرد کنار
 و دینه سوره ستور فرد و آمد رسیده در سند و سلطان حبی از دیگر ایک آبرویانی که پست میست این را آب
 کر که رسیده هم در کنار این آبست بالارویان ایک بجهت رسیده ایشان سوار شدم از چهیه ره چهار
 کرو دلمبند تر این آب از زره رو و برآمد و می آمیلی طیف و خوش از مکیدره کش دی چهار بخچ آسیا
 آب برآمد و می آید خیلی طیف و خوش ہوا و مناسب جای بود کنار همین آب دیده برآمد رسیده بره کشاد
 کیک چهار باغ فرسوده بیم این آب در صحراء کیک دوکرد و می رفتند در و داده و جای برآن آب گردید از این

و نهاد: «جایی که آب فرومیر و در سه چهار گرد و پانز تر بوده باشد در شکل آپین رو دنبیار آمده باش کنکه
 سه مرد باشد رسماً نهاده در این منزل خبر را فستم که سلطان ابراهیم که در میطرفت دهله بود از اینجا
 گرفته که هشت کوچ منوده دیگر شفاذ حصار فیروزه حمید خان خاص خیل باش که حصار فیروزه و آن نواحی
 از حصار وه پائزده کرده اینی طرفت برآمده می آید کنه بیکت را بجهت خسرا داده اند و شد تو من ایکه
 را بخش که حصار بجهت خبر آوردن فرستاده شد روز تیغه بیت و سوم جمکانه ای اول از اینها کوچ منوده در کنار
 بیکت کوئی فرد آمده بود که موسن هاشمه کنه بیکت بین روز آمده بجا یون را با تمام مردم بر انغار و خواجه کلان
 و سلطان محمد ولد ای دولی خازن و امر ای که در بنده و سلطان مانده بوند عضو بیکت و مند بیکت و
 عبد الغفرن و محمد علی چنکت را از غول هم از اسکویان وزر و بیکان شاه منصور بر لاس و گنه بیکت و محب علی
 و کیک جهاد مردم همراه کرده برسیه حمید خان بعین که دیگم من هم در بین هشتادیل آمده هلاز است کرد
 این افغان رسیار و ستائی و بیوش مرشد با وجود ایکه دلاور خان هم در نوکر دیگم در مرتبه ای کلانه
 او نمی شنید پس این عالیم خان که بادشاہ زاده ای او مشیوند آنها علی ایستاد این باشد عالی شنیدن که
 صباح دو شنبه چهاردهم ماه بر حمید خان یاون متوجه شد این فارغ منوده بجا یون از
 خود هشتاد صد صد و پنجاه جوان خوب را بقراولی جدا سینه نزد بیکت رسیده مردم قراولی نهاده زود در
 او سخنسته کیم و دفعه ردو بدل شده بود که از عقب سیاپی بجا یون پیدا نمی شود بجز در سیه ای غنیم کیک زید
 صد و صد کس فرد آورده نصف آنها رسیده نصف انتشار از نهاده با مفعت بیت فیل آورده
 خبران فتح بجا یون را در جمیع شهرهای سیک میگشند در همان منزل آورده نه اسکال خلعت خان
 و از هشپان طولی کیک هم خاصه عنایت کرده بلده هم و عدد کرده شد هر زد و شنبه بیت و کیم
 ماه از بیان خبر فرستادن علی قلی و نقیک آمد ازان را در بیان هشتاد که بجهت سیاست همینها را بتفک
 زده کشند روز و شب بیت و سیم ماه در بیان هشتاد بیان باشد بندی و مفعت بیت فیل آمده ملاست
 کرده بیرون شر ای اول کار ویدن اور این بود بیکت کون بیار خوب شد قاعده بخی مردم که بجهت راد بمال
 کرده بجز در سیه ای حصار فیروزه را تاراج کرده آمدند حصار فیروزه را توابع دو جوش کیک که در
 زر قدر بیان جلد و داده شد از آن هشتاد کوچ منوده بیان ایاده آمدیم بجهت زبان کردن این بار و دو
 سلطان ابراهیم کس فرستاده هنپر روز در بین هشتاد توقف شد جمعت پیاده در ای اتحاد اسما از بین هشتاد
 پیکان و هشتاد و شد در بین هشتاد بیان روز بجا یون در روی خود ای ستره با ترا فخر ساند چون
 حضرت محمد دمی است و ساندن در آن و قایع ذکر کرده و دند در آن نامیخ هر دو ساله و دمن درین
 چهل و سی هشت سال بوده با شرم محمد بجا یون از قل خط مبارک ای اخضرت منقول شد بین هشتاد روز و شب
 بیت و سی هشت سال بوده با شرم محمد بجا یون از قل خط مبارک ای اخضرت منقول شد بین هشتاد روز و شب

که بیک کر و دوکر و دوکوچ نموده ده ببرنسل و دو دوسره سه روز مقام می آید ها هم متوجه شده از شاه آباد
 بیک متسل در میان کرد و دکنار در یای جون رو بروی سه ساده آمده فرود آمدیم عسید قلی نوگر خواجه
 کلان را بجهت زبان کرفتن فرسته تا شدن در یای جون را کند کذشته رفته سه ساده را سیر کرد
 آز و ز محجون خود بیم سه ساده هم دارد آبی از این حسنه برآمده میر و ڈجاتی نیست تو وی بیک
 خاکسار در بیک ششی تالار ساخته کابی بیشتری سه کرد هم کابی بجوجها بخششی می آدم از آن منزل کنار یا
 را کرفته پایان رو به کوچ نموده شده بود که خود قتلی بیک بجهت زبان کرفتن رفته بحسن دارد
 که داد و خان بهم خان را با شش مفت نیار سوار از میان دو ابکند راند هست سه چهار کر و داد ایه ابکند
 این طرف تو پره ز دلنشته اند بر سران یخچ روز بکیشنه شر و هم سب کوالا خرسن شیو سلطان و محمد شیخان
 و محمد سلطان بیزاد عادل سلطان را با تام مردم خوانقار که سلطان حسنه دید و شاه میرحسین و قتلق قدم
 باشند از قول همین علی و عبد اللہ و الحموی و کله بیک را المغار جدا کرد و یم نماز هشیین از آب
 لذت شته در میان نماز عصر و نماز شام از آشجار و ان شده نه در وقت ورض بر سر هشییر هم بیزند اند
 بیش رهت کرد طوری ساخته می آیند مردم با مجرد میان کرفته روان پیشونه تا برادر داده ایم
 فرود آورده سیر و نهاده خان را که برادر کلان داد و خان دیک سوار او بود فرود آورده با هفتاد
 هشتاد بندی و شش مفت فیل آمده د بجهت سیاست اکثریه پیاق رسیدند از آشجار کوچ کر و ده
 برانقار و جوانقار و قول و میان کرد و روانه شد هم روشش است که مردم شکر را سوار نزد هم کنند
 یا چاکچی بست کرفته بستوری که میان ایشان مقریت شکر اشته نموده از روی آن حسکه بکشند
 که اینقدر ارشک خوابد بود اندقدار که قیاس سیکرد یم اندقدار شکر تقطیر بدرآمد در این منزل وقف شد
 بعد از طیار و مکمل فراخور حال خود را به سازند مفتصدار آپشد پ اتنا علی قتلی فرمان شد که بدستور مردم
 در میان ارابهای بجا از خاصه که دار غایبیها باشند بیکدیگر به بندند در میان برد و ابا پشش
 مفت قور را باشد تقدیک ندازان و عقب این ارابهای قور را ایجاده تفاکت اند از نه بجهت ترتیب
 این اسباب بچشم روز در این متسل وقف شد بعد از طیار و مکمل شدن اسباب تمام امر او جوانانه
 که خون مسید استند بکنیکه سفر طلبیده و کنکاش عام کرد و رایهای برین قرار کرد فت که پانی پت تغیریت
 محلات و خانهای بیار داره کیت طرف محلات و خانهای میشود اطراف دیگر را بارا پ و قور را
 سپسیو دکر و ده تفاکت و پیاده از عقب ارابهای قور را تعین میتوان کرد با پیقرار کوچ نموده دکت
 متسل در میان کر و ده روز بجهت نیمه ایام بجا ایام اول قریب پانی پت آمد یم دست رهت شهد و محلات
 بار ارابهای قور که ترتیب داده بود هم شد در دست چپ و بعضی جا احتمله شاخ شده در هر
 سیر اند از جای اندقدار که صد صد و چهار گان اند از شد بعضی از مردم شکر جمل متولد

متوجه نود تو سیم و تر و دبی تقریب بہت آنچه الله تعالیٰ درازی تقدیر کرده است دیگر نمیشود اکرچه آنها را هم
 عیب کرد نمیشود اکرچه آنها را هم عیب کرد و چراکه از وطن و وسایه برآه آمده شد بود بغیری قومی کار
 مردم اقیاده بودند از مان آنها سید اشتمن آنها زبان ما را بلهیت جمعی و جمعی پیشان پکر فشار
 قومی و قومی عجائب و لشکر حاضر فتنیم امکت کلت آنها نمیشیکر فضیل و ادا امرای او را زد و یکت پندر فضیل سلیمان
 کربت آزاد و پدر شرمانده خرینه خود لفظ درستش بود و بند و سستان کیت رسماست که در وقتی آنها نمیشون
 کارافت آنها زردا و بسیار بسیار نوکر سیکر فته اند این مردم را سه نبندی سکیوندند. اکراین چیز خیال سیکر دیکت
 اکت هم میتوانست کرفت الله تعالیٰ رہت آور دلی خوانان خود را راضی توانت کردند خرینه خود را فتحت
 توانت نوی جوانان خود را چکونه راضی تواند کرد که اسراکت بطبعیشان پیار غالب بود و خود یک جمیع نودن
 زری طالب بی تحریر خوانی بودند که آمدن او بسیار بخاتم بودند فتن منی ایستادند اه نی جنگ
 کرون او و رآن و صحت کرد و ده پانی پتا طرف و جوانب در مکان کر را به اراهه و ساخ و خندق مخصوص طرد و هرب
 کرد و پیش در ویش محمد ساربان بعرض رسانید که این مقدار حستیا کله شد او چه امکان ایستادند
 پیاید لفترة که اینها را بخانان و او زیست قیاس سیکنی اسان که از سفرت در آمده بحصار آمدیم جمیع خانان و
 سلطانان کو زیست جمیع شده اتفاق کرد و با همت آمدن برس را از در بند که شنید با کوچ و مال جمعی پاپ
 و مخلو سی تپه در محلات در آورده محلات محکم کرد و مخصوص طراحتیم خوب آنها را سلطان حساب ویراغ
 رفتند و ایستادند را سید ایستادند ویدند که مرده ذر نزد را در حصار دید و حصار را مخصوص طراحت کرد و بیه حساب
 آمدن برس را نیافتدند و از نو که بکشند اینها را بانها شبیه مکن حساب پراغ کرفت اینجا سیپاند
 خدار است آور و بجان طوری که سیکفت بودند شد بنت بیشتر روز بیکد در پانی پت بود و یکم کم کم کشند
 بر واپرده او بروند بسیار دیدند آنها همیچه حرکتی خوبی نمیکردند آخربرازی بعضی امرای دلخواه
 نبند و سستان عمل کردند محمد بن خواجه و محمد سلطان سیز زاواعاد سلطان و شرودشا و دیر حسین
 و سلطان حسین بید بلاس و عبد الغفاری پر اخور و محمد سلطان علی بخت و قتلق قدم و ای خازان و محب علی خلینه و
 محمد سلطان و جان بیک و قراقوی این سردار را با چهار چیز نهاد کن شنخون فرستاد پس اتفاق خوبی نتوانست
 کرون و بریشان رفت که از تو است که و صبح کرد و تا وقت روشن شدن زرد کیت بدایز غنیم و دند مردم
 خفتیم سیم نقاره ای خود را نواخته نمیلیم خود را رست کرد و برآمده ندا کرچه کاری توانت شد کرد ایمان
 مقدار اکنسرن پیاری در آویخته بیچکس ایکر آند و سالوم سلاست برآمده ندو در پایی محمد علی بخت
 تیر سید و اکرچه مملکت نبود امار ذر خنک بکار نیا مدانی حسین برای ایافت همایون را بایش کر شد کیت
 کرد و کیت دنیم کرد و پیش از ایشان فرستاد و خود هم بالشکر ایمه شد کرد و برآمده هم شنخون
 رفتگان با همایون همراه شد آمدند و چون کس غنیم پیشتر نیا مدانی بکشند فرود آمده بهم در این شب

در آمده و غوغای غلطی افتاب ماتر دیکت کیت کھری سدن بود و غوغاب و بدرو مسکیه انجین غوغاذیده بودند
 خیلی ترد و تو هم شد بعد از کیزمانی غوغای بطرف شد وقت وضاع روا اخبار آمد که غنیمیت کرد می آید ما هم
 جیبیه پوشیده ویران قیمت سوارش دیم بر انقار بایون و خویه کان و سلطان محمد دلداری و مبنده بیکت
 و دلی خازن و پیشی سیستانی بود توانگار بایون خواجه کان دلداری سپر زادعا ول سلطان و
 شاه سپهسین و سلطان جنید و ملوقت دره و جان بیکت محمد بخشی و شاه سین با ریحی مقول غان جی
 بود و دست رهست قول حسین شهید سلطان و سلیمان محمدی کو کنکا شاه منصور بblas و یونس قیمه
 و در ولیش محمد ساربان و عبد الشرکت بدار بود دست چپ قول خلیفه خواجه پیر سیران و احمدی پیغمبر
 روی بیکت قوح بیکت و محب علی خلیفه و میرزا بیکت ترخان بود ایران خرس و کوت ش و محمد علی بیکت
 بود عهد الغزیز اخور اطروح مقین کرد بود بیکر و در اوح بر انقار ولی قزل دلک فاسم و بایات شقدر را با
 مقولان شرخون غمہ مقرر کرد بجهد در اوح جوانگار قراقوزی و بوالحمد منبی پیغمبر شیخ جمال بازمی و مندمی و
 منکری اسلی مقول را بتوغمه بیلت ساخته شیم که بمحوزه کیس سیدین شنیزه از عنتب و بجردن در وقت منود
 ارشدن سیاهمی غنیم طرف برانها رسیان و آسیا بود این جهت عهد الغزیز را که در طرح مقین بود اینها
 کو کت فرستاده شد پس بی سلطان ایه سیده که از دین خود نمود از شدید بیکت بادرانه بخوبی آمد سپاه ما
 که بانها نمود از ترتیب و پیمان را که داشته بودند حصنه است و باست یزد استیر سامیم نمایم
 لپور کرد و نیتوانت ایتادنی مثل پیش بید رنگت تو اشت مد فرانش شد که مردمی که در پنهان تغییر شد و بعد از
 دست و دست چپ از غنیمیت شیر که انشت بیکت شغول شد بر انقار بیم نیست برند مردم توغمه از
 عقب غنیمیت شیر که انشت کرد کنستند از جوانگار و بدر خواجه پیشتر سید از روبروی مهدی خواجه بیکت
 قوح بیکت فیل آمد اینها هم تیر بسیاری که انشت آن نوع را کرد اندند بجهد بیکت جوانگار از قول احمدی پر اینجی
 و زردی بیکت و قوح بیکت و محمد علی خلیفه افرستاده شد بر انقار بیم بیکت فایه شده محمدی ایکت
 و شاه منصور بblas و یونس علیه صد رانه فرانش کرد و پیش قول زر و برو می دست بیکت شغول
 شد از تاد علی قلی هم پیش قول از زر و برو شد اند انشت و مصلطفی تو بیکی از دست چپ بخوبی
 ضرب زنها اند احتت و تو غمی کرد و کرد غمی پیکر فته شد که انشتند و بجهد بیکت شغول شد تکه دارند
 صرف بر انقار و غول و کوتاه جمله اکردن برو مهستیه که انشت رفرب شیبه باز در قول از احتت دست
 رهست دست چپ و قول بیکه بیکجا جمع شدند اپنایان عبار شد که نیمیش تو اشتند ازه نی راه
 بیکین تو اشتند کیقد نیزه آفتاب برآمد و بود که اسر بیکت شد تا نیزه در شدن ضرب بیکت بود
 نیزه در شده بود که اهد اسقیو و مغلوب و احباب پیش و سه در شدن هفتمیل و کرم الله تعالی انجین کار
 دشواری را بآسان کرد اپنایان شکر بسیاری را در نیمیه وزنیاک بیکان کرد و پنج شتر نیزه را کس زد بیکت